ANUL X No. 2853

10 bani Exemplarul

LUNI 9 IUNIE, 1897.

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ străin în casă
V. ALEXANDRI.

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Catolicii se supun

Odată cu numărul acesta se distribuie gratuit cititorilor un *Supliment* care cuprinde știrile din *Adevĕrul* de aseară.

O aniversare

Mîine, 9 Iunie, se împlinesc 49 anĭ de cînd steagul revoluțiuneĭ fu înălțat la Islaz.

Ar fi de prisos să rememorăm toate amănuntele aceleĭ marĭ și generoase mișcărĭ naționale care a transformat Romînia, care a creĭat la Dunăre nu numaĭ un stat, dar și o națiune conștientă. Să ne mulțumim a privi, în treacăt, urmările uriașe ale opereĭ uneĭ generațiunĭ de uriașĭ.

Oamenii epoceĭ actuale, aceĭa carĭ nu-șĭ daŭ seama de mișcarea de la 1848, cît și de împrejurările în carĭ ea s'a făcut nu știŭ a prețui în destul energia morală și forța de convingere a revoluționarilor.

A judeca revoluțiunea de acum 50 de anĭ cu pregătirea politică de astă-zĭ însemnează a nu putea înțelege evenimentul. Căcĭ acea mînă de conducătorĭ lucraŭ într'un mediŭ dacă nu ostil, dar de sigur indiferent, fără mase populare la spate, fără opiniune publică care să-ĭ susțină, dușmăniți de guvernanțiĭ internĭ, amenințațĭ de inamiciĭ din afară.

Aŭ trecut 49 de anĭ și ĭată ce transformare s'a operat.

Țara nu exista de cît ca expresiune geografică. Poporul romîn, ĭobag, fără pămînt, fără dreptate, exploatat și umilit, pierduse pînă și conștiința raseĭ. Clasa dominantă, afară de puține excepțiunĭ, deznaționalizată și conruptă, burghezia absentă, tronul fără prestigiŭ și fără stabilitate.

Statul era complect demoralizat și dezorganizat, școlile naționale nu existaŭ, literatura romînească de-abĭa mișca, armata desființată, magistratura, administrația tăvălite în conrupțiune, în sfîrșit neantul.

A fost de ajuns ca un mănunchiŭ de oamenĭ plinĭ de credință și de entuziazm să pună umărul pentru ca țara să se transforme ca prin magie. Intocmaĭ ca acele preschimbărĭ teatrale carĭ se operează sub simpla atingere a unuĭ bețișor, revoluțiunea intră repede în conștiința tuturora, suflarea revoluționară cuprinse Muntenia și după aceea Moldova, ĭar poporul cel urgisit pînă atuncĭ, însuflețit, redeșteptat, ridicat din umilirea seculară, ridică fruntea cu mîndrie și strigă neamurilor din prejur: «Incă puțin și vețĭ vedea că sînt și eŭ o națiune cu viață».

Treptat, dar sigur Romîniĭ cîștigară gradele națiunilor libere.

Revoluțiunea de la 1848 fu semnalul; după aceea țara care se impunea atențiuneĭ Europeĭ îșĭ redobîndi independența tronuluĭ și dreptul de a trăi viața națiunilor libere. Școlile romîneștĭ se înființară, teatrul se creĭă, literatura și publicistica națională nu maĭ eraŭ un vis.

Mișcarea de la 1848 puse bazele armateĭ naționale, maĭ tîrziŭ se făcu unirea celor două principate și, în sfîrșit, la 1866, numaĭ după 18 anĭ, țara avea o Constituțiune.

La 9 Iunie 1897 cele două principate umilite, tributare, cîmpul de exploatare al domnilor fanarioțĭ, cîmpia deschisă tuturor incursiunilor și tuturor invaziilor sînt un stat independent și un regat înfloritor.

Entuziazmul marilor patrioțĭ de la 1848 a dat, în parte, roadele sale. Romîniĭ din cele două provinciĭ dunărene aŭ dovedit lumeĭ viabilitatea lor, aŭ figurat cu onoare într'un războĭ sîngeros, ĭar astă-zĭ aŭ devenit un element indispenzabil pentru menținerea echilibruluĭ oriental.

Tot ce putea face o națiune viguroasă în 50 de anĭ a fost făcut.

Singurĭ Romîniĭ de peste munțĭ, singurĭ aceĭa pe carĭ ĭ-a condus la luptă un Avram Iancu și ĭ-a îmbărbătat un Andreĭ Mureșanu zac încă sub jugul străinuluĭ.

Pentru noĭ 1848 a fost semnalul deșteptăreĭ și al dezrobireĭ, pentru Romîniĭ ardelenĭ 1848 n'a fost de cît începutul uneĭ ere îndelungate de lupte fără sfîrșit, de suferințe fără alinare, de multe deziluziĭ și de crude încercărĭ.

Noĭ, Romîniĭ din statul liber avem o mare datorie de îndeplinit! Noĭ, carĭ, maĭ norocoșĭ și maĭ bine slujițĭ de soartă, am putut deveni de sine stătătorĭ, să nu uĭtăm că tăria regatuluĭ romîn și chĭar existența neamuluĭ nostru atîrnă de aceĭ frațĭ subjugațĭ încă, de acele sentinele credincĭoase carĭ de peste Carpațĭ, de peste Prut, orĭ de peste Dunăre, veghĭază pentru fericirea și pentru existența țăreĭ noastre.

Uĭtîndu-ne înapoĭ, să venerăm memoria eroilor redeșteptăreĭ naționale; uĭtîndu-ne înainte, să nu pĭerdem din vedere pe frațiĭ de sub jug străin.

Const. Bacalbașa.

Catoliciĭ se supun

Școlile catolice și luterane.—Școlile luterane. — Articolul nostru.—Cerere de autorizare.—Un dezaprobat. Altă cerere.—Concluzie.

Școlile catolice și luterane

Am arătat alaltăierĭ cum încercarea D-luĭ inspector școlar dr. Leon de a sili școlile catolice din țară să se supună regulamentuluĭ pentru școlile particulare a rămas fără rezultat, de oare-ce ministrul instrucțiuneĭ a permis să se redeschidă școlile închise de inspector.

Articolul nostru n'a rămas însă fără rezultat. El a avut un puternic răsunet la palat.

Școlile luterane

Dar nu numaĭ școlile catolice, ci și parte dintre cele luterane refuzaŭ să se supuĭe regulamentuluĭ ministeruluĭ instrucțiuneĭ.

Aceste școlĭ sînt puse unele sub conducerea D-luĭ Otto Meyer, altele sub conducerea D-luĭ Otto Harnisch.

Intre aceștĭ doĭ conducătorĭ era o mare neînțelegere, de oare-ce, pe cînd cel d'întîĭ se supunea regulamentuluĭ, cel d'al doilea refuza cu oare-care violență chĭar.

Ba se mergea și maĭ departe: se *exploata protecția regineĭ.*

Sînt cîte-va zile de cînd D. dr. Leon făcuse o nouă adresă D-luĭ Otto Harnisch prin care îĭ dădea un ultim termen ca să ceară autorizația, căcĭ alt-fel îĭ declară că va închide școala.

Articolul nostru

Cînd a apărut articolul nostru, s'a produs o mare agitație printre conducătoriĭ școalelor catolice și luterane, printre carĭ se află și oamenĭ de ai palatuluĭ.

Regeluĭ nu'ĭ convine de loc să se facă agitație pe chestia aceasta, care s'a cam agitat și cînd cu afacerea mitropolituluĭ Ghenadie.

De aceea conducătoriĭ școalelor catolice și luterane aŭ primit ordin să se supuĭe regulamentuluĭ făcut de ministerul instrucțiuneĭ.

Cerere de autorizare

In urma acestuĭ ordin s'a prezintat ĭerĭ la ministerul instrucțiuneĭ un reprezintant al episcopuluĭ catolic, Monsegniorul Horenstein, și a depus în mîna ministruluĭ o cerere de autorizare ca să poată funcționa pentru toate școalele catolice ce funcționaŭ pînă acuma fără nicĭ o autorizare.

Episcopul Hornstein spune prin această adresă că, dacă n'a cerut pînă acum autorizația, cauza a fost că nu cunoștea regulamentul.

Alăturat cu cererea sa, episcopul catolic depune și lista tutulor școalelor catolice de sub direcția sa.

Un dezaprobat

Maĭ mult de cît atîta, reprezintantul episcopuluĭ a declarat ministruluĭ instrucțiuneĭ că episcopul dezaprobă atitudinea inspectoruluĭ școalelor catolice Erwing, care declarase că nu recunoaște regulamentul ministeruluĭ și nicĭ nu înțelege că se poate aplica școalelor catolice.

Altă cerere

Tot ĭerĭ s'a îmblînzit și D. Otto Harnisch, conducătorul școaleĭ evanghelice din str. Diaconeselor. Șĭ-a prezintat și D-sa la minister cererea de a i se libera autorizarea ca să poată funcționa maĭ departe școala de sub direcția D-sale.

Concluzie

Cum se vede, atitudinea noastră în această chestie a făcut să se respecte legile țăreĭ pe carĭ le călcaŭ cu atîta îndrăzneală școalele străine.

Iată ce putere aŭ gazetele cu *tiraj.*

Am vrea să vedem ce sînt în stare să facă Domniĭ de la gazetele cu zgardă și cu *moral.*

Rep.

Oamenii revoluțiunei de la 1848

Avram Iancu
Șeful mișcăreĭ din Ardeal

Oameniĭ revoluțieĭ de la 1848

ANDREI MUREȘANU

Sînt 49 de anĭ de cînd revoluția care a dat independența acesteĭ țărĭ s'a manifestat pentru prima oară la Islaz.

Nu avem să facem acĭ istoria revoluțieĭ de la 48, nicĭ să arătăm luptele sîngeroase, sacrificiile fără de seamăn, bărbăția de admirat carĭ aŭ caracterizat mișcarea aceasta a Romînilor din Transilvania, Ungaria, Muntenia și Moldova. Acĭ voim numaĭ să reamintim numele marilor patrioțĭ, bărbaților de inimă, militarilor destoĭnicĭ carĭ aŭ condus poporul romînesc.

Este bine ca în asemenea zile carĭ ne amintesc luptele și sacrificiile ce aŭ rodit libertatea și independența de carĭ ne bucurăm noĭ azĭ să reamintim Romînilor și numele eroilor.

*

Revoluția care la 1848 a coprins aproape toată Europa a avut un teribil răsunet la poporul romîn.

In Ungaria mișcarea romînească a fost sîngeroasă din cauză că Romîniĭ aŭ trebuit să lupte cu sălbătecia ungurească. Acolo lupta era pentru exterminare— nicĭ femeile, bătrîniĭ și copiiĭ nu eraŭ crĭațĭ.

Unguriĭ și Secuiĭ treceaŭ prin foc și sabie tot ce era romînesc și teroareĭ lor li se răspundea prin teroare.

Miĭ și miĭ de oamenĭ aŭ pĭerit acolo, miĭ și miĭ de eroĭ fără nume, necunoscuțĭ de nimenĭ șĭ-aŭ vărsat sîngele pentru libertatea neamuluĭ.

Și care a fost rezultatul? Drăguțul de împărat, pe care l'aŭ salvat eĭ, a dat mîna cu dușmanul și Romîniĭ aŭ rămas sub puterea Ungurilor. A trecut o jumătate de secol și eĭ se zbat încă sub călcîĭul crud al Maghĭarilor.

*

Cauza care a născut revoluția din Transilvania a fost mișcarea ungurească care era făcută pentru proclamarea independențeĭ Ungarieĭ, alipirea Transilvanieĭ la Ungaria etc., etc.

Romîniĭ s'aŭ ridicat în contra acesteĭ ultime cererĭ a Ungurilor. Omul care a dat alarma a fost Bărnuț.

Și la glasul de deșteptare al acestuĭ Romîn de inimă a răspuns viteazul vitejilor, voĭnicul voĭnicilor, căpitanul Moților, a răspuns Avram Iancu.

La Blaj s'aŭ ținut adunările romîneștĭ carĭ aŭ rostit apărarea drepturilor lor.

Adunarea de la Blaj a exasperat pe Ungurĭ, carĭ credeaŭ că în lupta lor în contra Austriacilor vor putea conta și pe Romînĭ. Pentru a-ĭ teroriza, pentru a-șĭ răzbuna în contra Romînilor, eĭ aŭ început jafurile, omorurile, torturile îngrozitoare.

Colonelul Urbanu, comandantul primuluĭ regiment romîn de grănicerĭ, a dat cea d'întîĭ luptă contra Secuilor la Reghin.

La 18 Octombrie a apărut și proclamația baronuluĭ Puchner, comandantul austriac, care făcea apel la Romînĭ să dezarmeze pe Ungurĭ.

De acum începe lupta.

Unguriĭ sînt conduși de generalul polon Bem care, fiind un bun strateg, repurtează multe victoriĭ.

Unguriĭ nu găsesc rezistență puternică, covîrșitoare, neînvinsă de cît în munții Abruduluĭ, la Romîniĭ conduși de Avram Iancu.

*

Luptele Romînilor în această mișcare sînt dovada uneĭ vitejiĭ de admirat și a mareĭ credințe ce aveaŭ eĭ în ideĭa pentru care se luptaŭ.

Alăturĭ cu Bărnuț și Avram Iancu trebuĭe să punem pe Axente, Iovian Brad, mitropolitul Șaguna, Laurian, Bălășescu, Cipariu, Micoș etc.

Fără îndoĭală că, dacă Romîniĭ din Transilvania ar fi fost organizațĭ și ar fi avut maĭ mulțĭ conducătorĭ ca Avram Iancu, rezultatul mișcăreĭ lor ar fi fost cu totul altul.

COLONELUL PLEȘOIANU
Comandantul oștireĭ revoluționare din Islaz

In Moldova sufletul mișcăreĭ, care a fost pur teoretică, era Mihail Kogălniceanu. In contra protectoruluĭ săŭ Vodă Mihaĭ Sturdza, Kogălniceanu s'a ridicat pentru susținerea adevăratelor ideĭ de libertate. Cu mintea luĭ ageră și cu nemărginita luĭ ĭubire de țară și de neam, Mihail Kogălniceanu a redactat apelul Moldovenilor prin care se arată carĭ sînt dorințele, cererile și aspirațiunile poporuluĭ.

In Muntenia mișcarea revoluționară îndreptată în contra protectoratuluĭ rusesc și pentru autonomia țăreĭ a luat caracterul uneĭ lupte pentru însemnate reforme politice. Ea a început la Islaz. Pleșoianu, în fruntea resculaților, pleacă spre Craiova. Alăturea de el se afla și vestitul Popa-Șapcă.

*

In fruntea mișcăreĭ aŭ fost Ion Heliade-Rădulescu, frațiĭ Golescu, Ion Cîmpineanu, N. Bălcescu, Tell, generalul Magheru, Ion și Dumitru Brătianu, Costache Bălcescu, Voinescu, C. A. Rosetti, Scurtu, C. Filipescu, Crețulescu, Pleșoianu, Popa-Șapcă, Mincu etc.

Dar pe lîngă aceștia aŭ lucrat și alțĭ mulțĭ eroĭ anonimĭ pe carĭ nimenĭ nu-ĭ maĭ pomenește, dar carĭ aŭ și eĭ pĭatra lor la temelia edificiuluĭ măreț cu care se mîndrește azĭ neamul romînesc: *regatul romîn...*

T.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din țară

S'a vorbit de foarte multe orĭ că D-niĭ Petre Carp și Eugeniu Stătescu aŭ să compuĭe un minister împreună.

Știrea a fost o glumă, dar D. Stătescu tot s'a ales cu ceva din această apropiere de fantezie: D-sa a dobîndit reputația de împăcĭuitor.

In adevăr, se afirmă că D. Sturdza l'ar fi însărcinat să trateze despre o împăcare între sturdziștĭ și Aurelianiștĭ.

Dacă D. Carp a pacificat, altă dată, Europa, de ce D. Stătescu să nu împace, cel puțin, pe liberalĭ?

In sfîrșit, liberaliĭ s'aŭ hotărît să execute toate făgăduĭelile ce aŭ făcut țăreĭ în opozițĭe!

D. Stolojan a decis să puĭe în aplicare legea minelor, ĭar D. Ionel Brătianu va face acelașĭ lucru cu legea căilor ferate particulare.

Cînd se va reînființa taxa popărituluĭ și cînd geandarmeria rurală va fi readusă la vechĭa eĭ splendoare, întreg programul de la Iașĭ va fi executat.

Maĭ bine tîrziŭ de cît nicĭ o dată!

Primarul Capitaleĭ a luat eroica hotărîre de a însănătoși împrejurimile Cotrocenilor.

Insă măsura e cam tardivă, fiindcă prințul Ferdinand foarte cu greŭ îșĭ va recăpăta sănătatea pierdută.

Pe franțuzește, această operație kefereică se numește: De la moutarde après diner; *ĭar pe romînește:* După ce-țĭ sparge capul îțĭ zice *„pardon“*

La Paris, a doua zi după catastrofa de la „Bazarul de caritate“, s'aŭ deschis liste de subscripțiunĭ și pentru victime. La noĭ inundațiile binuĭe țara de aproape o lună și de-abĭa „se vorbește“ cum că „ar fi vorba“ să se organizeze niște petrecerĭ cu profit.

Ce repede a sărit înalta societate bucureșteană în ajutorul străinuluĭ Kremser și ce greŭ se mișcă pentru a ușura mizeria țăranuluĭ romîn!

Din străinătate

Cîte-va amănunte interesante asupra „Mareluĭ premiŭ“ de la Longchamps, în Paris.

Cîștigătorul a încasat 255,475 leĭ.

Totalul intrărilor a trecut peste 350,000 francĭ.

Iar țifra banilor pariațĭ numaĭ pentru alergarea „Mareluĭ premiŭ“ s'a urcat la 1,751,685 leĭ.

Și este de notat că anul acesta aproape întreaga aristocrație s'a abținut din cauza numeroaselor doliurĭ pricinuite de catastrofa „Bazaruluĭ“.

Mare entuziazm la Paris!

Pacea franco-rusă e maĭ trainică de cît orĭ cînd!

Țarul a hotărît să dea copileĭ sale noŭ născută o doĭcă franceză.

Această doĭcă a fost recrutată din departamentul Basses-Syreneés.

Dînsa este o munteancă voĭnică și a fost aleasă de către o comisiune de treĭ medicĭ, un aghiotant rus și o moașă a curțeĭ.

Iar Le Petit Parisien *exclamă: „Care va să zică, mica ducesă Tatiana va suge lapte franțuzesc!„..*

La cazinul internațional de la Erquelines a fost o luptă interesantă. D. Rosenthal, campion francez, a azvîrlit o provocare generală tutulor jucătorilor de șah din lume.

După o luptă foarte crîncenă, D. Rosenthal a ĭeșit biruitor.

Francezii se bucură, de cît.... D. Rosenthal nu prea e Francez.

Nicĭ Romîniĭ nu rămîn maĭ pe jos.

In ziua în care s'a alergat la Paris „Marele premiŭ“, D. Mihail Marghiloman a cîștigat, foarte ușor, premiul Armenonvillè, cu ĭapa Pedale.

Nota veselă

Intre doĭ logodițĭ.

EA.—*După căsătorie. Dragă, ce se duce maĭ repede, amorul orĭ averea!*

EL.—*Din nefericire, amîndouă....*

Memphis

CHESTIA ZILEI

DOAMNA ŞI CROITORUL

Doamna. — *Mi-aĭ făgăduit rochia pentra inundaţiĭ şi nicĭ astă-zĭ nu e gata!*

Noroc că Grozăveştiĭ n'aŭ fost inundaţi, alt-fel ce mă făceam fără rochie?

IMPRESIUNI şi PALAVRE

Corso de biciclete

Pe aceste timpurĭ, cînd o ideĭe originală face multe parale şi aduce, uneorĭ, milioane fericituluĭ posesor, eŭ, de şi posed asemenea juvaer, merg cu dezinteresarea pînă acolo că îl cedez gratis onor p. t. public. Fac însă o faptă filantropică. Avînd această ideĭe, mă gîndesc la miile de fiinţe carĭ sufăr pe urma inundaţiilor. Sînt în multe părţĭ văduve şi orfanĭ, sînt gospodăriĭ întregĭ luate de apă, case dărîmate, semănăturĭ distruse. Foamea, teribila foame, răŭ-sfătuitoarea cerinţă a stomachuluĭ bate la uşa săteanuluĭ. Faţă de această nefericire clasele bogate nu se mişcă de la sine. Pentru a le face să-şĭ deschidă punga e nevoĭe de un stimulent, trebuĭe să le daĭ un spectacol, trebuĭe să le sileştĭ a cheltui o sută de leĭ ca să-ţĭ dea ţie, care întinzĭ mîna, pentru săracĭ cincĭ leĭ. Pentru ca acesteĭ lumĭ blazată să-ĭ atragĭ atenţiunea e nevoĭe de ceva original, de ceva care nu s'a maĭ văzut în Bucureştĭ şi care să facă publicul să vină ast-fel în ajutorul nefericiţilor.

Ideĭa e aceasta: Să se organizeze la şosea o bătaĭe de florĭ ciclistă. Ceea-ce s'a făcut cu bătaĭa de florĭ de acum un an, să se facă în ceea-ce priveşte bicicletele. In Capitală sînt peste o mie de cicliştĭ. Inchipuiţi-vă acum nu o mie, dar cîte-va sute de biciclete, ornate în mod artistic şi pitoresc cu florĭ, închipuiţi-vă fie-care biciclist costumat în chip original, închipuiţi-vă companiĭ întregĭ de bicicliştĭ carĭ ar închipui fie bresle, fie popoare, fie că ar simboliza ceva, un aşezămînt, un ziar, saŭ altceva de fantazie.

Şi acum faceţi-vă o ideĭe: şoseaua semănată de aceste uşoare maşine împodobite, bicicletele, bătîndu-se între ele cu florĭ, încinzînd lupta cu lumea din trăsurĭ, închipuiţi-vă fie-care biciclist costumat în mod original, mînînd cu o mînă calul cu două roate, ĭar cu alta aruncînd florĭ, confetti şi serpentine.

Am zis că ideĭa este originală, că e a mea. Am spus o minciună. E originală pentru Romînia. La Viena însă ea e deja lucru vechiŭ. Un asemenea corso a avut loc la Prater şi succesul a fost colosal. Fie-care biciclist a fost împins de ambiţiune ca să facă ceva frumos şi original, toate clasele sociale aŭ luat parte la acest „războiŭ vesel" şi capitala Austrieĭ, pentru o zi de sărbătoare, a petrecut bine şi în mod original.

Nu s'ar putea face acelaşĭ lucru şi la noĭ pentru inundaţiĭ din ţară? Supun această ideĭe, o daŭ gratis tuturor confraţilor meĭ de velociped, precum şi tuturor societăţilor de bine-facere carĭ vecĭnic vînează chipurĭ nouĭ şi inteligente de a scoate din punga publiculuĭ gologanĭ pentru uşurarea atîtor nefericiţĭ.

Drept răsplată nu cer nimic. O ochire de fată drăgălaşă m'ar recompensa pentru ideĭa ce am pus în serviciul umanităţeĭ nefericite.

Chiţibuş.

INVENŢIUNĬ şi NOUTĂŢĬ

Contagiunea în şcoli.—Este cunoscut azĭ de toată lumea că şcolile de toate gradele sînt pepinierele în carĭ se cultivă maĭ mult microbiĭ tuturor boalelor contagioase.

Sînt boale carĭ se ĭaŭ în primele zile, atuncĭ cînd se manifestă numaĭ prin simptome cu totul neînsemnate. Şi de obiceĭ părinţiĭ nu reţin copiiĭ acasă de cît atuncĭ cînd starea lor le inspiră oare-care grijă.

Ast-fel, pojarul şi tusea măgărească se răspîndesc cu multă uşurinţă.

Alte boale, cum sînt scarlatina şi variola, se transmit în perioada finală.

Prin urmare, pentru ca să se împiedece răspîndirea boalelor contagioase în şcolĭ, ar trebui ca în cazurile semnalate la început să se oprĭască acasă copiiĭ imediat ce simt cea maĭ mică indispoziţie, ĭar în cazul al doilea după completa vindecare.

Dar cum să se facă aceasta?

Americaniĭ, carĭ daŭ multă atenţiune higieneĭ şcolare, aŭ luat măsurĭ foarte practice şi în această privinţă.

In New-York s'aŭ numit inspectorĭ sanitarĭ carĭ se prezintă în fie-care dimineaţă la toate şcolile şi examinează pe toţĭ copiiĭ înainte de a intra în clasă. Eĭ trimit acasă saŭ izolează pe ceĭ bolnavĭ, după cum boala lor e maĭ puţin saŭ maĭ mult gravă.

Da, în America se poate ca această măsură să dea rezultate bune, pentru că acolo măsurile ce se ĭaŭ se aplică. Dar la noĭ? Nu avem medicĭ comunalĭ? Nu avem medicĭ la sate? Şi cine nu ştie că eĭ nu-şĭ daŭ — de cît cu foarte, foarte rare excepţiunĭ — absolut nicĭ o osteneală ca să-şĭ facă datoria.

Debuturile telegrafieĭ sub-marine.—D. Jackson în *Nautical Magazine* atribuĭe unuĭ rus, Solmmering, onoarea invenţiuneĭ telegrafieĭ sub-marine. Acest savant ar fi demonstrat încă din 1807 posibilitatea transmitereĭ curentuluĭ electric prin apă cu ajutorul unuĭ fir izolat. Experienţa a fost făcută astfel, în cît să se provoace, printr'un curent electric străbătînd un rîŭ, explozia uneĭ încărcăturĭ de ĭarbă.

Experienţa a fost repetată de alt-fel în 1815 în Sena. Solmmering a propus să-şĭ aplice sistemul spre a stabili un cablu între Kronstadt şi St. Petersburg, dar, cu toate că primise aprobarea autorităţilor, acest proĭect n'a fost executat.

In 1839 O. Shanghnessy construi la Calcuta un fir de aramă învălit în bumbac imbibat cu gudron, etc. Peste treĭ anĭ Morse stabili un cablu între Governor's Island şi Catle Gardon la New-York.

Cu toate că încă din 1840 Wheastone a propus să se stabilĭască un cablu între Douvres şi Calais, acest cablu nu s'a stabilit însă de cît în 1850 şi n'a durat de cît un an, de oare-ce învelişul săŭ de gutapercă s'a ros frecîndu-se de fund.

Peste un an cablul acesta a fost reinstalat. El era de astă-dată construit din patru fire de aramă acoperite de două păturĭ de gutapercă şi prevăzute cu zece fire groase pentru ca să poată rezista la frecare.

CRONICA

BARBA

Pe Francezĭ ĭ-a apucat furia discuţieĭ modeĭ. După „joben" — cum îl numim noĭ — ĭată că vine la ordinea zileĭ barba.

Dă barba un aĭer distins figureĭ?

Asupra acesteĭ grave cestiunĭ D. Maurice Cabs scrie în *République française* un articol întreg şi, după ce ĭa apărarea lucrătoruluĭ Pileux, care ţine actualmente „recordul" barbeĭ — treĭ metri şi 22 centimetri, mă rog! — D. Cabs urmează:

„Dacă consultăm istoria, vedem că barba a fost onorată, în vechime, de toate popoarele. Platon zice că ea contribuĭe să dea feţeĭ omeneştĭ o majestate trebuincioasă şi, făcînd să ĭasă liniile în relief, apără obrazul de intemperiĭ. „Să nu-ţĭ taĭ vîrful barbeĭ, zicea Leviticul". A tăĭa barba cuĭ-va era o insultă. Numaĭ în caz de nenorocire, cînd bîntuĭa vre-o calamitate, cînd le murĭaŭ neamurile, îşĭ tăĭaŭ ceĭ vechĭ barba.

La Asirienĭ, bărbieriĭ epoceĭ n'aveaŭ de clienţĭ de cît pe asasinĭ şi pe hoţĭ, fapt pentru care se explică de ce nu prea era căutată meseria. Sfîntul Chrysostom ne învaţă că regiĭ PersieĬ îşĭ legaŭ barba cu fire de aur. La Grecĭ, barba da oamenilor însemnaţĭ o demnitate necontestată: Minos, Nestor, Homer, Licurg, Temistocle, Socrate, Platon şi tot restul sînt tipurĭ desăvîrşite de oamenĭ bărboşĭ. In Sparta se pedepsiaŭ cu pĭerderea barbeĭ numaĭ aceĭ ce se făceaŭ culpabilĭ de dezertare în timp de războĭ. Senatoriĭ Romanĭ eraŭ aşa de mîndri de barba lor că, în ziua cînd Galiĭ ocupară Roma, senatorul Papirius preferă maĭ bine să moară de cît să-şĭ vază barba batjocorită.

In evul mediŭ, barba fu cînd pusă la preţ, cînd exterminată. Regiĭ Franţeĭ, ce se trăgeaŭ din rasa merovingiană, o purtaŭ lungă de tot. Făcu răŭ maĭ tîrziŭ Ludovic al VII-lea de şi-o rase, căcĭ băgă Franţa într'un războĭ de 300 de anĭ, în care periră 6 milioane de oamenĭ. Se zice că, tot din cauză că se răsese, se despărţi şi de soţia sa Eleonora de Guyenne, care nu maĭ voi să trăĭască cu un om imberb şi se căsători cu ducele de Normandia, devenit maĭ tîrziŭ rege al Englitereĭ.

Timp de doĭ secolĭ, se rădea toată lumea. Francisc I-iŭ începe ĭar să poarte barbă, dar o făcea ca să-şĭ ascunză o rană ce avea pe buza de jos. Sub Enric al III, Ludovic al XIII, Ludovic al XIV şi Ludovic al XV, barba fu redusă la cea maĭ simplă a eĭ expresie.

Revoluţia care creĭă drepturile omuluĭ uĭtă să sancţioneze dreptul de a purta barbă. Sub imperiŭ nu purtaŭ mustăţĭ de cît soldaţiĭ. Restauraţiunea păstră şi dînsa principiul acesta. Numaĭ după revoluţia de la 1830 cetăţeniĭ francezĭ putură să-şĭ dichisĭască mutra după voinţă.

Care e istoria barbeĭ în ţara romînească?

Istoriciĭ noştri, carĭ n'aŭ de lucru, aŭ cuvîntul.

Vladimir.

IDILELE

Luĭ

Nu 'ntreba de ce te-apropiĭ,
Dar te-apropie de ea—
Şi parfumul tinereţeĭ
De pe buze tot î-l bea.

Tu eştĭ vîntul care 'n treacăt
Aprinzĭ focul — şi-l omorĭ;
Rază, — tu descoperĭ fructul
In aroma unĭ florĭ.

Te opresc chĭemărĭ ascunse,
Tainic tu lĭ te supuĭ
Şi pe-altarul frumuseţeĭ
Clipa de plăcerĭ depuĭ.

Iar pe urmă — porţĭ aĭurea
Clipa dulce de noroc:
Soarele n'atinge ţărna
Pururea'n acelaşĭ loc...

Nu 'ntreba de ce te-apropiĭ,
De ce fugĭ de gura eĭ;
Nicĭ să jurĭ pe vecĭ ĭubire
Uneĭ singure femeĭ...

Eĭ

Tu îl chĭemĭ, dorind cu lacrimĭ
Sărutarea buzeĭ luĭ.
Insă — preţ pe jurăminte
Şi pe vorbe să nu puĭ...

Ci-ĭ priveşte 'n ochĭ, cuminte,
Şi'n adîncul lor să 'nveţĭ
Taina dragosteĭ: într'înşiĭ
Trece 'nstinctul altor vieţĭ.

Valuluĭ i se urăşte
Fundul mărilor adîncĭ,
Dar îĭ place să sărute
Pieptul gol al multor stîncĭ.

Mĭerea ce o sorbĭ pe buza-ĭ
El o ĭa uneĭ femeĭ, —
Lacrimĭ, dacă vezĭ sub geana-ĭ:
Este poate plînsul eĭ...

Vezi-l cum se depărtează:
Peste-o clipă el va da
Cine ştie căriĭ slute
Mĭerea de pe buza ta...

Paris. **A. Steuermann.**

Oameniĭ revoluţieĭ de la 1848

POPA ŞAPCĂ

FRUMOASA MEXICANA

In 1847, atuncĭ cînd Statele-Unite declaraseră războĭ Mexiculuĭ, fuĭ trimes ca reporter în urma armatelor americane pentru a da seama de expediţiunea generalilor Taylor şi Scott, carĭ trebuĭaŭ să atace pe inamic din două părţĭ.

Şefiĭ corpuluĭ nostru trecuseră Rio-Grande şi ajunseseră aproape de lacul Texicoco.

Cînd ajunserăm, pacea era deja încheĭată.

A doua-zi, la 27 August 1847, pornirăm pentru a intra în Mexic. Ajunşĭ la intrarea oraşuluĭ, deziluzia noastră fu desăvîrşită; stradele eraŭ murdare şi pline de noroĭ, poporul în zdrenţe, mizeria pretutindenĭ.

Cea d'întîĭ grijă a tovarăşuluĭ meŭ de pat şi a mea fu să ne ducem la vechĭul palat al fostuluĭ împărat Iturbid. Acest palat a devenit astă-zĭ un hotel.

A doua-zi tovarăşul meŭ Thibald şi cu mine ne pregătĭam să mergem pentru a primi ordinele statuluĭ major al generaluluĭ Scott. Căcĭ, cu toate ca pacea era încheĭată, şefiĭ noştri se temeaŭ de vre-o surprindere în felul Vesperelor siciliane. Mexicaniĭ treceaŭ şi trec încă drept un popor trădător şi de rea credinţă; de aceea trebuĭaŭ luate toate măsurile pentru a se apăra viaţa ofiţerilor şi soldaţilor.

Aceştĭ din urmă eraŭ consemnaţĭ în diferitele campamente, ĭar cînd eşĭaŭ nu puteaŭ merge de cît în grupe de cîte zece. Iar ofiţeriĭ aveaŭ ordine exprese ca, după asfinţitul soareluĭ să nu se depărteze prin stradele maĭ depărtate de centru.

Cauza era că doĭ dintre amiciĭ noştri—unul vărul generaluluĭ Taylor—fuseseră atraşĭ la o întîlnire galantă şi asasinaţĭ mişeleşte. Aceasta se întîmplase seara în ajun.

De geaba generalul făcuse cele maĭ serioase cercetărĭ în casa unde cadavrele fuseseră găsite, căcĭ nu s'a putut descoperi nimic. In casă nu eraŭ nicĭ măcar mobile; casa părea părăsită, ĭar veciniĭ juraŭ că de zece anĭ *Casa Moralés* nu fusese deschisă. Erburile creşteaŭ în curte şi în grădină, singurătatea era pretutindenĭ, dar o fîşie de mătase—dovadă că o femeĭe trecuse pe acolo—s'a găsit pe o bancă de pĭatră la un metru depărtare de locul în care s'aŭ aflat cadavrele căpitanuluĭ Thirtle şi al maĭoruluĭ Andrés, loviţĭ cu cîte o lovitură de pumnal.

Aceste asasinate vîrîseră groaza în armata americană. Poliţiştiĭ din Mexic, chĭemaţĭ de către generaliĭ comandanţĭ, s'aŭ arătat neputincĭoşĭ de a ţinea în frîŭ patimele Mexicanilor; dar noĭ eram sigurĭ că aceştĭ oamenĭ nu voĭaŭ să ne ajute în nicĭ un fel.

După ce camaraziĭ noştri fură îngropaţĭ, ordinele generalilor trebuiră urmate cu sfinţenie: în timp de treĭ săptămînĭ trăirăm numaĭ în corpore şi nu ieşĭam din cazarmamente pentru a vizita oraşul de cît numaĭ în număr mare şi înarmaţĭ pînă la dinţĭ.

Intr'o după amĭază din luna luĭ Septembrie ne aflam zece ofiţerĭ întinşĭ pe fotoliurĭ lîngă mesele hoteluluĭ nostru, cînd privirile ne fură atrase de către o femeĭe mascată cu o dantelă, care se plimba pe dinaintea hoteluluĭ, în sus şi în jos, căutînd să ne atragă privirile, maĭ ales privirea mea.

In sfîrşit, intrigat, mă sculaĭ şi merseĭ către necunoscuta.

— Ce pofteştĭ? o întrebaĭ pe spanioleşte.

— O Doamnă de o mare familie, îmĭ zise dînsa, doreşte să-ţĭ vorbĭască astă-seară în secret şi sînt însărcinat de dînsa ca să-ţĭ daŭ adresa.

— Nu pot să merg la întîlnire, îĭ ziseĭ eŭ, fiind-că ordinele generaluluĭ Scott sînt formale.

— Atuncĭ, seniorul *Cabelero* e un fricos.

— Fricos?!... un Francez nu tremură nicĭ-odată.

— Senioria D-voastră va cugeta. Astă-seară, la 9 ore, la *Huerta Moralés*. Tăcere şi discreţiune!

Huerta Moralés! Dar aceasta era tocmaĭ casa în care amiciĭ noştri fuseseră asasinaţĭ!

Mă întorseĭ lîngă camarazĭ şi le istorisiĭ convorbirea avută şi părerea unanimă fu că trebuĭe să înştiinţez pe generalul-şef.

Merseĭ la cuartierul general şi comunicaĭ şefuluĭ armateĭ americane propunerea ce mi se făcuse.

— Eĭ bine, dragul meŭ Francez, îmĭ zise generalul, ţĭ-e frică, haĭ!

— Nicĭ-odată, îĭ răspunseĭ, înălţînd în umerĭ.

—Dacă vreĭ să ne facĭ un adevărat serviciŭ, veĭ merge la *Casa Moralés*. Să fiĭ înarmat cu două revolvere şi să nu te temĭ de nimic. De-abĭa veĭ fi intrat în casă şi veĭ fi protejat. Cum şi ce fel? aceasta mă priveşte. Astă-seară vom găsi pe asasiniĭ luĭ Thirtle şi Andrés. Nenorocire lor! am să fac un exemplu teribil. Du-te acasă şi te ocupă de pregătirĭ. Numaĭ sa nu spuĭ nimic prietenilor. Să le spuĭ că te-am oprit să te ducĭ şi că eştĭ arestat. Apoĭ, cum va înser, te veĭ îmbrăca în haĭnele civile, te veĭ înveli într'o manta şi veĭ merge la locul întîlnireĭ.

— Am înţeles, generale; ordinele Dumitale vor fi executate în tocmaĭ. Acuma, în voĭa Domnuluĭ.

— Şi sub paza mea!

Plecaĭ şi urmaĭ întocmaĭ ordinele generaluluĭ, pe care îl ĭubĭam ca pe un tată.

Pentru a scurta această povestire, voĭ spune că la ora 9 precis bătuĭ la poarta *Caseĭ Moralés*.

După două secunde, poarta se deschise şi mă aflaĭ faţă cu femeĭa care mă poftise.

— Tăcere, senior, îmĭ zise ea! Urmează-mă!

O lăsaĭ să închidă poarta cu zăvorul apoĭ se îndreptă către o aleĭe de ĭasomie şi de gardenia înflorite carĭ îmbălsămaŭ atmosfera.

Sub aleĭe şedea o seniora frumoasă de te uĭmĭa, care-mĭ vorbi într'o franţuzească aşa şi aşa.

Iĭ răspunseĭ cu multă politeţă şi îĭ sărutaĭ mîna.

In acelaşĭ timp, văzuĭ la patru metri în faţa mea treĭ indivizĭ înarmaţĭ cu cuţite, gata să mă măcelărĭască.

Maĭ repede ca gîndul, puseĭ mîna pe revolverele din buzunare şi trăseĭ cu hotărîre asupra întîĭuluĭ dintre asasinĭ, care căzu jos. Cel d'al doilea, atins de un glonte, scăpă cuţitul şi pronunţă un formidabil *Caramba*, apoĭ fugi în spre *Casa Moralés*.

Cît despre al treilea, acesta înainta către mine şi era să se repeadă, cînd un al treilea personagiŭ îl înhăţă zdravăn pe la spate şi-mĭ strigă să nu trag.

In adevăr, acest *deux ex machina* nu era alt de cît un uriaş american aparţinînd caseĭ generaluluĭ Scott. Marse—acesta-ĭ era numele — avea o forţă de Ercul. Din ordinele stăpînuluĭ săŭ înrolase alţĭ doĭ camarazĭ din armată, vestiţĭ pentru îndrăzneala şi dragostea lor de aventurĭ, apoĭ fusese trimes în urma mea cu ordinul de a nu mă pĭerde din vedere, de a sări peste zidul *Caseĭ Moralés* şi de a vedea cele ce se vor petrece.

— Trebuĭe să prindeţĭ viŭ pe ucigaş, le spusese generalul.

Izbutiseră. Iar eŭ scăpaĭ, ca prin minune, de capcana în care căzusem.

Să reviŭ la frumoasa seniora.

De-abĭa văzuĭ pe al treilea ucigaş legat zdravăn şi mă întorseĭ să văd ce se făcuse frumoasa mexicană.

Pĭerise. Prin ce mijloc? n'am putut pricepe. Această sirenă infernală, care atrăgea în cursă pe bieţiĭ ofiţerĭ aĭ armateĭ noastre, avea, de sigur, o uşă secretă: descoperirăm, în adevăr, la un unghiŭ al *Huerteĭ* un soĭ de turn prin mijlocul căruĭa—şi apăsînd pe un resort—se putea răzbi într'o ulicĭoară pustie, care dădea în calea Puebla.

Ceĭ doĭ Mexicanĭ şi cadavrul complicelui lor fură duşĭ la cuartierul general, ĭar prefectul de poliţie fu înştiinţat.

Dînsul sosi foarte repede, dar cînd văzu despre ce e vorba cam strîmbă din nas.

In sfîrşit, ceĭ doĭ arestaţĭ, după ce refuzară să dea lămurirĭ, fură siliţĭ să vorbĭască.

Unul dintre eĭ spuse că se organizase o conspiraţie de către preşedintele Santa-Mina şi că şeful recunoscut era unul anume Antonio Cespedés. Toţĭ afiliaţiĭ — în număr de cel puţin două-sute — juraseră pe Christ să se devoteze cauzeĭ sfinte pentru salvarea patrieĭ.

— Dar cum o chĭamă pe seniora care atrage pe ofiţerĭ în cursă? întrebă generalul Scott.

După multă nehotărîre, banditul o numi în sfîrşit.

— Dona Fernandina Capilla, fiica bogatuluĭ Capilla de *Los Pueblos*.

— Bănuĭam! zise poliţaĭul încet. Acuma unde se află?

— Nu ştiŭ. Poate la moşia tatăluĭ eĭ.

Generalul Scott trimese un escadron de cavalerie la moşia senioruluĭ Capilla, dar casa era părăsită din ajun: uşile eraŭ deschise, dar casa era goală.

Ceĭ doĭ bandiţĭ fură osîndiţĭ la moarte prin gîtuĭală *(garotta)* şi fură executaţĭ a doua zi la 10 dimineaţa.

Călăul refuză la început să-ĭ execute, dar prezenţa întregeĭ armate americane înşirată în ordine de bătaĭe îl intimidă.

Azistaĭ la execuţie şi mărturisesc că spectacolul oribil al acelor feţe învineţite, al acelor limbĭ atîrnate, al acelor frămîntărĭ îngrozitoare îmĭ va rămînea multă vreme întipărit în memorie.

Amiciĭ meĭ Thirtle şi Andrés eraŭ răzbunaţĭ.

BENEDICT-HENRY-REVOIL

ZNOAVE

I

Judecata din urmă

Se dusese şi ţiganul la biserică ca tot omul.

Fiind acolo, asculta ce spunea popa; într'o zi îl aude vorbind de judecata din urmă.

A întins urechĭa să afle bine ce era aĭa, dar n'a putut înţelege bine.

După ce s'a sfîrşit slujba, cînd să închiză biserica, se pomeneşte popa cu ţiganul.

— Taĭcă părinteo, te hauziĭ vorbind da judecata ha da pe urma.

— Eĭ, şi ce vreĭ? întrebă popa.

— Aşĭ vrea să ştiŭ şi eŭ cînd e?

— Dar de ce?

— Aşa, ca să ştiŭ, ca să pot şi eŭ a doua-zi să fur vre-un cîrlan, ceva, că doar după judecata din hurmă nu m'or maĭ băga la dubă.

II

Du-te draculuĭ!

Un ţigan furase un cal şi primarul, ce făcuse, ce dresese, pusese mîna pe hoţ.

Ajunse ţiganul la judecată.

Il întrebă judecătorul:

— Bine, măĭ ţigane, de ce-aĭ furat calul romînuluĭ?

— Ce l-am furat, Domnule judecătorule, răspunse ţiganul; calul e al meŭ.

— Jurĭ tu că e al tăŭ?

— Jur dă tot.

— Bine. Pune mîna icĭ pe cruce.

— Ţiganul puse mîna pe cruce.

— Zi după mine, gaşperule.

— Zic, să trăiţĭ.

— Tacĭ din gură.

— Tacĭ din gură, zise şi ţiganul.

— Să zicĭ numaĭ ce'ţĭ-oĭ zice eŭ.

— Să zicĭ numaĭ ce'ţĭ-oĭ zice eŭ.

— Tacĭ mă ticălosule!

— Tacĭ mă ticălosule, zise şi ţiganul.

— Hoţule!

— Hoţule.

— Du-te draculuĭ de cĭoară!

Cînd auzi ţiganul aşa, o şi luă la picĭor pe uşă, zicînd:

— Mă duc, mă duc, i-ca mă duc!

Dumitru Stăncescu.

Rusia înarmează pe Grecĭ

Se ştie că, atuncĭ cînd a început războiul cu Turcii, Grecia a sperat în sprijinul Anglieĭ, dar maĭ ales în al ortodoxeĭ Rusiĭ. Lucrurile s'aŭ întîmplat însă alt-fel. Rusia are—fără îndoială—interesul de a ţinea Turcia impresurată cu amicĭ de aĭ săĭ, cu popoare carĭ datoresc ţaruluĭ recunoştinţă şi carĭ, la porunca acestuĭa, să atace pe Musulmanĭ,—dar Rusieĭ nu-ĭ convenĭa de loc o Grecie puternică şi mare, care ar fi putut deveni foarte primejdioasă politiceĭ moscovite în Balcanĭ. De aceea Grecia a fost lăsată pe mîna Turculuĭ, care, fatal, trebuĭa să o învingă, să o distrugă, şi materialiceşte şi moraliceşte.

*

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

28

VALSUL BARBAŢILOR

Partea întîĭa

JENNY „AC-UŞOR"

X

Gîndul că tatăl săŭ ar putea să-ĭ surprindă înainte de a-şĭ fi putut săvîrşi proĭectul de sinucidere, ideĭa că tatăl săŭ a putut să afle despre acest plan o umpleaŭ de spaĭmă.

Incepu să tremure din noŭ.

Dinţiĭ îĭ clănţănĭaŭ.

— Să murim, zise ea, să murim! Totul e gata!

Şi se îndreptă spre o mică mobilă, a căreĭ cheĭe o avea la dînsa.

Căută această cheie; dar n'o maĭ găsi.

In nebunia şi groaza oreĭ supreme care se apropia, nu se gîndi de loc la partea stranie a dispariţiuneĭ acestor două cheĭ de o dată.

Se mulţumi să spună amantuluĭ săŭ:

— Voĭ sparge cutia mobileĭ... Ajută-mĭ.

Şi tocmaĭ se pregătĭa să înceapă... cînd acelaşĭ zgomot se auzĭa la uşă.

Şi de data asta distinct.

— Ne-a văzut cine-va!...

Incrucişîndu-şĭ ochiĭ, schimbaseră această gîndire.

N'ar fi avut vreme, de-altmintrelea, să facă reflexiunĭ lungĭ.

Se auzi o bătaĭe seacă în uşă.

Se îngălbeniră.

Se privesc în fundul ochilor, pĭerduţĭ...

Aceeaşĭ ideĭe:

— Contele Orfeoli!

Şi este el, ce-ĭ drept!

Vocea luĭ puternică, dar liniştită se aude de la uşă:

— Deschide-mĭ, Sabino, dacă nu te aĭ culcat...

Ce era de făcut?

Sînt pĭerduţĭ...

Orfeoli îĭ va omorî, e fericirea ce caută, pe care o doresc.

Şi Sabina e lîngă uşă, cu mîna întinsă, gata să deschidă.

Dar o a doua reflexiune:

— Şi dacă nu mă omoară... dacă-mĭ omoară numaĭ amantul... ce voĭ deveni eŭ?... Şi, dacă, în urmă, mă va supraveghĭa aşa de aproape, în cît îmĭ va fi peste putinţă să mă sinucid, ce voĭ face?... Să trăiesc eŭ?... cu ruşinea asupră-mĭ? Să supravieţuĭesc luĭ Paul?... Nu, nu!... Maĭ întîĭ trebuĭe să-l scap... pe urmă voĭ vedea...

Vocea luĭ Orfeoli se auzi din noŭ, mult maĭ puternică, dar tot liniştită:

— In odaĭa ta e lumină şi te aud mergînd... Decĭ nu te-aĭ culcat... Te rog, deschide-mĭ... Am să-ţĭ spun ceva...

Se poate să n'aibă încă nicĭ o bănuĭală?

Şi, într'adevăr, după graiŭ, nimenĭ n'ar fi crezut că acest om cunoaşte adevărul, nimenĭ nu şi-ar fi putut închipui teribila mînie ce clocotĭa în sufletul luĭ.

Se lăsă a fi înşelată de această linişte a tatăluĭ săŭ.

Se întoarse către Paul şi-ĭ zise repede:

— Tata nu ştie nimic... Puţin sînge rece şi vom scăpa...

— Lasă-mă să sar pe fereastră...

— Veĭ muri saŭ te veĭ răni grav...

— Atuncĭ poţĭ să m'ascunzĭ undeva?...

— Da... Vino încoace!...

Il duse în cabinetul săŭ de toaletă.

Acolo deschise un dulap şi îl vîrî într'însul.

Paul avusese vremea să-şĭ ĭa pălăria, mănuşile şi tot ce ĭ-ar fi putut trăda prezenţa.

Dar era aşa de înghesuit în dulapul acela, că d'abĭa maĭ putea să respire.

Nu putea nicĭ să se mişte, nicĭ să se aplece, nicĭ să şează, nicĭ să se reazeme...

Sabina se reculese puţin şi deschise uşa.

Orfeoli intră surîzînd.

Era liniştit.

— Dacă n'aĭ fi vrut s'o deschizĭ, aşĭ fi fost nevoit s'o deschid eŭ printr'o lovitură de umăr.

— Dar nu pricepeam şi nu pricep pentru ce ţiĭ atît de mult să mă vezĭ în noaptea asta... cînd, maĭ cu seamă, nu sînt de cît două ceasurĭ de cînd ne-am despărţit... Aĭ fi putut să-mĭ spuĭ atuncĭ tot ce aveaĭ de spus, în loc să-mĭ turburĭ somnul...

— Oh! nicĭ nu te-aĭ culcat; aceasta se poate cunoaşte după toaleta D-tale.

Nu răspunse nimic.

Spiritul i se reîntrema din ce în ce maĭ mult.

Orĭ-ce spaĭmă dispăru pe dată.

E convinsă că Orfeoli nu ştie nimic.

Contele îşĭ aruncă ochiĭ pretutindenĭ.

Camera eĭ — ştia el bine — nu comunica cu nicĭ o altă odaĭe... Fereastra e închisă... N'a fost deschisă şi nicĭ închisă de nimenĭ, căcĭ ar fi auzit zgomotul...

Or, în această cameră nu era nimenĭ...

Cu toate astea, a văzut pe marchizul Orlando maĭ adineaurĭ...

L-a văzut intrînd pe portiţa de lîngă pavilion.

Şi apoĭ a urmărit pe marchiz şi pe Sabina pînă în hotel...

Pe el îl auziseră tineriĭ prin coridor...

Iĭ văzuse intrînd în camera Sabineĭ.

Decĭ, nicĭ o îndoĭală, nicĭ o nesiguranţă:

Orlando era acolo... aproape de el...

Dar unde? în ce loc anume?...

In cabinetul de toaletă?

Acest cabinet era aproape tot aşa de mare ca odaĭa şi avea două ferestre spre grădină.

Dar pe ferestre nu s'a aruncat, nicĭ vorbă...

S'ar fi auzit zgomotul.

In acest cabinet eraŭ maĭ multe mobile, ce-ĭ drept, dar nu putea fi ascuns în ele...

Şi maĭ era şi un dulap... El era însă atît de mic, atît de strimt, în cît Sabina nu-l întrebuinţa nicĭ odată...

Nu cum-va să-l fi ascuns acolo?...

— O să caut, îşĭ zise contele.

El se plimba tacut prin cameră şi, încet, încet, se îndreptează spre cabinetul de toaletă.

Sabina îĭ pîndeşte mişcările.

Cînd văzu că tată-săŭ, din fie-ce plimbare, caută să cîştige teren în direcţia cabinetuluĭ, îĭ luă înainte şi, prefăcîndu-se că deretecă, se aşeză în dreptul dulapuluĭ.

Orfeoli nu voĭa maĭ mult.

— Eram sigur... E ascuns acolo...

Şi numaĭ de cît încruntă sprînceana şi surîse sălbatec.

In urmă îşĭ zise:

— Dar n'o să poată sta acolo maĭ mult de o jumătate de oră... N'are aĭerul necesar aspiraţieĭ...

Atuncĭ, liniştit, se întoarse în cameră.

Se aşeză ast-fel, în cît să nu pĭardă din ochĭ uşa dulapuluĭ şi să audă cel maĭ mic zgomot.

— Copila mea, zise el, voĭam să vorbesc multe... multe... cu tine.

Şi apăsă asupra cuvîntuluĭ multe.

O văzu cum se îngălbeneşte la faţă.

Dacă tatăl săŭ va şedea încă multă vreme, Paul va fi silit să se trădeze...

— Tată, zise dînsa sforţîndu-se să-şĭ ascundă turburarea, tată, nu mă simt tocmaĭ bine, sînt bolnavă, obosită... şi, dacă nu-ĭ nimic grabnic, ar fi bine să lăsăm discuţia pe mîine...

— Dacă te simţĭ oare-cum suferindă, aceasta e din pricină că n'aĭ urmat sfatul ce ţĭ-am dat de a ridica florile acestea d'aicĭ...

— Le-aşĭ fi ridicat eŭ înainte de culcare...

Fiĭ sigur că nu mă culcam cu ele în odaĭe...

— Eĭ bine, vreaŭ să te ajut... să deschidem ferestrele şi veĭ vedea că o să te simţĭ maĭ bine la cap...

— Da, tată, şi pe urmă mă veĭ lăsa să mă odihnesc...

Ridicară florile şi le puseră în coridor...

De două orĭ Sabina încercă să intre în cabinetul de toaletă, dar în amîndouă rîndurile tatăl săŭ o chĭemase...

Cînd florile fură ridicate, Sabina întinse fruntea către tată-săŭ:

— Bună-seara, tată... pe mîine, la orĭ-ce oră vreĭ...

— Bună seara, copila mea; a mă retrage, fiind-că aşa vreĭ tu...

Se uĭtă la ceasornic.

Era aproape o jumătate de ceas de cînd se afla la dînsa.

— Cu toate astea, înainte de mă retragă, doresc să ştiĭ ce motive părinteştĭ m'aŭ adus la tine astă-seară....

In acest moment se auzi în cabinet un fel de rîgîĭală, zgomotul uneĭ respirărĭ înăbuşite..... rîgetul unuĭ gît zugrumat....

Contele se făcu că nu aude.

Dar Labina şovăi....

Fruntea i se acoperi de o sudoare de agonie......

— Ţi-e răŭ de tot, Sabina....

— Da, tată.... Te rog, te rog... lasă-mă...... lasă-mă singură...... mîine..... mîine!...

In cabinetul de toaletă nicĭ-un zgomot, nicĭ o suflare....

Sabina părea că moare.

Nicĭ n'auzise vorbele tatăluĭ săŭ. Ştia că-ĭ vorbise ceva, dar ce anume nu ştia....

(Va urma).

Dar, după cum am maĭ spus, Rușiĭ nu pot tolera ca veciniĭ Turcieĭ să fie prea slabĭ față cu aceasta, saŭ chiar să cadă cu totul sub stăpînirea Porțeĭ. De aci sforțările diplomaților ruși de a realiza o pace cît maĭ favorabilă Grecieĭ, de aci intervențiunea țaruluĭ pe lîngă sultan, de aci propunerea de a scădea indemnizarea de războĭ din datoria ce o are încă de la 1878 Turcia către Rusia și de aci toate cele-l'alte sforțărĭ ale diplomațieĭ rusești de a se insinua ĭarășĭ Grecilor.

*

Dar un ultim articol apărut în oficiosul rusesc Nowoie Vremea *dovedește că Rusia nu se va mulțumi numaĭ cu ceea-ce a făcut pînă acum, ci că, după ce a lăsat pe Grecĭ să fie znopiți într'un greŭ și distructiv războĭ, vrea să-ĭ readucă la starea în care aŭ fost maĭ nainte. Scopul diplomaților rușĭ este ca Turcia să nu maĭ aĭbă un vecin prea slab la sud și ca Grecia să datoriască ĭarășĭ recunoștință țaruluĭ. Și, pentru a realiza acest scop, ĭată ce are de gînd, după* Nowoie Vremea, *să facă Rusia.*

*

Imediat ce pacea va fi încheĭată— zice oficiosul rus — Rusia va face și pentru Grecia ceea ce a făcut pentru Montenegru și alte state creștine din Balcanĭ. Armata grecească va fi reorganizată. Rusia va da baniĭ și armele trebuincioase, ofițerĭ rușĭ vor colabora la instruirea armateĭ, ĭar prin mijlocirea Rusieĭ finanțele grecești vor fi însănătoșite. Toate acestea Rusia nu le face pentru a îndemna pe Grecĭ ca să înceapă un al doilea războĭ, ci pentru a reda Grecieĭ prestigiul de care se bucura maĭ nainte și pe care, fatal, a trebuit să-l piardă în urma ultimeĭ înfrîngerĭ.

*

După cum se vede decĭ, Rusia are de gînd să facă și din Grecia ceea ce a făcut din Bulgaria, adică o nouă gubernie moscovită în Balcanĭ. Faptul însă dacă Greciĭ vor primi acest noŭ și nobil rol depinde de faptul dacă vor fi și eĭ— după ultimele calamitățĭ—tot așa de moĭ ca și Bulgariĭ după asasinatele, crimele și intrigile comise de spioniĭ rușĭ de la căderea luĭ Battemberg și pînă la moartea luĭ Stambuloff. **Gal.**

VARIETĂȚĬ

DUEL IN FRONT.—Doĭ locotenențĭ dintr'un regiment de infanterie din Debrețin eraŭ îndrăgostițĭ de o singură fată, care își bătea joc de amîndoĭ. Pe cînd regimentul se afla pe cîmpul de instrucțiune, ceĭ doĭ ofițerĭ se luară la discuție. De la discuție la ceartă fu numaĭ un pas, ĭar cearta degeneră în așa chip, în cît ambiĭ traseră săbiile și, în fața soldaților carĭ nu puteaŭ să iasă din front, se loviaŭ fără milă. Pînă să intervină alțĭ ofițerĭ, ceĭ doĭ combatanțĭ s'aŭ znopit într'așa mod, în cît amîndoĭ aŭ trebuit să fie transportațĭ la spitalul militar, unde probabil că li se vor aplica și răcoritoarele trebuincioase.

TUNURĬ CONTRA GRINDINEĬ. — Sînt încă oamenĭ carĭ se prăpădesc de rîs cînd aud că se toarnă unt-de-lemn pe marea furtunoasă pentru a liniști valurile. Ce vor zice însă aceștia cînd vor auzi că la Gratz s'aŭ făcut cu mult succes încercărĭ de a goni cu ajutorul tunurilor nouriĭ carĭ amenințaŭ cu grindină? Casa de economie din Stiria, care posedă în partea de jos a aceșteĭ țărĭ viĭ întinse, le ferește pe acestea de grindină cu ajutorul a patru tunurĭ, împrumutate de la artileria austriacă cu autorizația ministruluĭ de războĭ. Rezultatele obținute sînt splendide. Putem vorbi decĭ acum de împușcăturĭ în aĭer, carĭ totuși nu-șĭ greșesc ținta.

O DRAMĂ DE FAMILIE.— Țăranul ungur Franz Király trata toată familia sa în modul cel maĭ brutal. Maĭ ales pe fiul săŭ Ștefan îl căznĭa atît de îngrozitor, în cît acesta se făcu soldat numaĭ ca să poată părăsi casa părintească. După cît-va timp Király își chĭemă fecĭorul acasă, pretextînd că vrea să-l ajute să devie independent. Fiul nu ascultă însă de chĭemarea tatăluĭ. Urmarea fu că cearta deveni și maĭ mare. Király se lăsă a fi așa de stăpînit de furie, în cît începu să se ĭndoiască de faptul că Ștefan îĭ fiul săŭ și trase în maĭ multe rîndurĭ cu revolverul după dînsul. Cu toate acestea, tot Király dete în judecată pe fiul săŭ pentru lovire ușoară. Exasperat de aceste mizeriĭ, Ștefan Király se hotărî să-șĭ omoare tatăl și apoĭ să se sinucidă. In aces scop cumpără un revolver. In acest interval muma luĭ Ștefan dădu divorț, o soră a sa înebuni, ĭar fratele săŭ maĭ mic Carol părăsește casa. Cît de mare era ura ce o purta Király fiuluĭ săŭ reĭese și din faptul că, opt zile după ce-l dăduse în judecată pentru lovire, îl acuză și de furt. Hărțuit ca o fiară sălbatecă, Ștefan trase drept în pĭeptul tătăluĭ săŭ, care rămase mort pe loc. Apoĭ întoarse arma asupra sa, dar cu maĭ puțin succes. Curtea cu jurațĭ ungară a condamnat pe nenorocitul Ștefan la 10 anĭ muncă silnică. **Lamwda.**

PARCHETUL ȘI Barbara Ubrik

Minciunĭ.— Control ușor.—Unde-s actele. — Măsurĭ trebuincioase. — Concluzie.

Gazeta fără tiraj, dar cu prostiĭ publică o convorbire pe care un reporter al eĭ a avut-o cu un membru al parchetuluĭ.

De sigur însă că acel *membru al parchetuluĭ* nu poate să fie cel mult de cît odăĭașul de la ușa cabinetuluĭ.

Și ĭată de ce spunem aceasta:

Convorbirea reporteruluĭ *Drapeluluĭ* cu membrul parchetuluĭ începe ast-fel:

— Ce e, *frate*, cu Barbara Ubrik?

E probabil că reporterul a bătut și peste burtă pe membrul parchetuluĭ.

— Ce să fie, *Domnule*, aŭ ajuns de rîs gazetele carĭ inventează totul pentru a trage foloase bănești, etc.

Și tot pe acest ton urmează întreaga convorbire.

Ințelege orĭ-cine că un procuror care se respectă nu putea să ție asemenea limbagiŭ, care e demn numaĭ de vestițiĭ surugiĭ.

Ar fi trist dacă în parchetele noastre s'ar găsi asemenea oamenĭ răŭ crescuțĭ. Noĭ nu credem aceasta și de aceea spunem că reporterul *Drapeluluĭ* a vorbit probabil cu odăĭașul de la parchet.

Minciunĭ

Dar în sfîrșit, pentru că ziarul „fără tiraj, dar cu relațiunĭ *în treapta cea maĭ înaltă* a lumeĭ tribunalelor" caută cu orĭ-ce preț să dovedĭască cum că Zîna Popescu a trăit în cea maĭ mare fericire și că nimenĭ nu ĭ-a făcut nicĭ cel maĭ mic răŭ, răspundem la afirmările *Drapeluluĭ* fără să ținem seamă de sorgintea din care ĭes.

Iată ce spune între altele gazeta cu *moral*:

—„De fel, D-le! Și ce interes aveaŭ s'o tortureze, pentru care scop? E o simplă nebună și atîta tot! Dacă familia avea interese materiale în această afacere, nu ne sesiza de fel, dar, așa, care e mobilul tortureĭ și cine a torturat pe nenorocita nebună?"

Cîte cuvinte atîtea neadevărurĭ.

Maĭ întîĭ nimenĭ n'a afirmat că Zîna Popescu a fost torturată.

Apoĭ se afirmă că membriĭ familieĭ aŭ sesizat parchetul. Nu este exact. Membriĭ familieĭ nu aŭ sesizat nicĭ o dată parchetul—de ce? vom vedea maĭ la vale—parchetul a fost sesizat de vecinĭ, carĭ eraŭ îngrijațĭ de soarta nenorociteĭ.

Am dori să se publice textul hîrtieĭ prin care a fost sesizat parchetul, ca să vedem și noĭ numele rudelor de carĭ ne vorbește faimosul *membru* al parchetuluĭ din *Drapelul*.

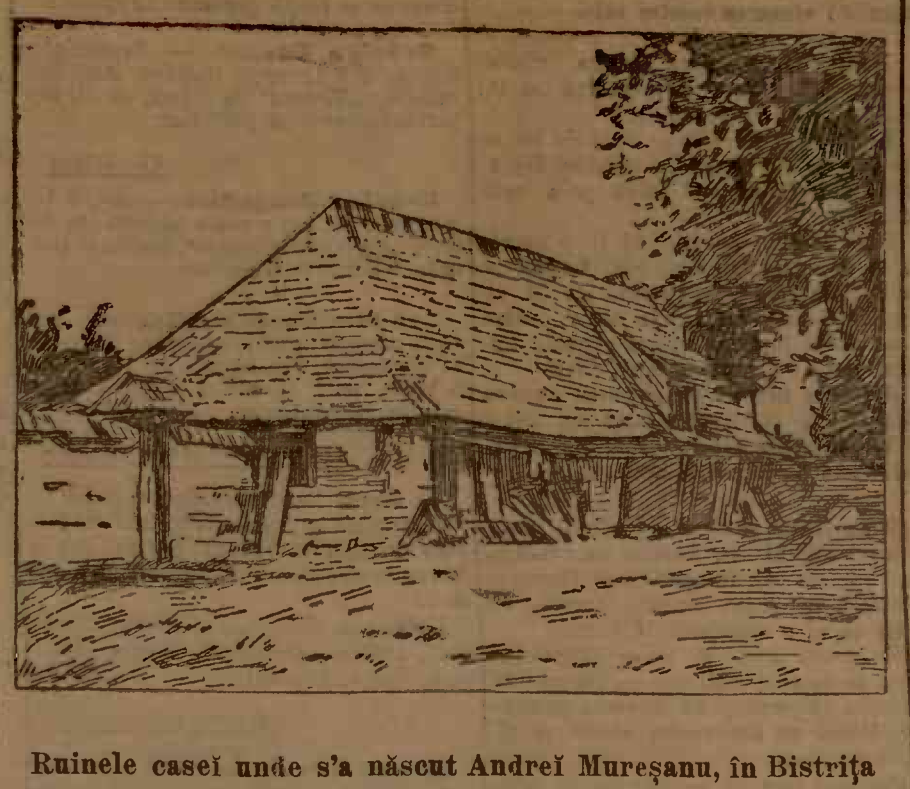
Control ușor

„Dacă familia avea interese materiale în această afacere, nu ne sesiza de fel, etc."

Maĭ întîĭ am spus că n'a sesizat familia, apoĭ de unde știe faimosul *membru* al parchetuluĭ că familia nu avea interese materiale? A făcut vre-o cercetare? A chĭemat rudele și veciniĭ?

Nu.

Apoĭ, dacă este așa, cu ce doborîțĭ afirmarea unor rude—căcĭ noĭ n'am inventat faptele, ele ne-aŭ fost comunicate de rude și vecinĭ—că Anica Păntescu a furat *o chitanță* a Caseĭ de depunerĭ cu *No. 36.581* în valoare de 600 leĭ, care aparținea Zîneĭ Popescu, și a scos aceĭ banĭ de la Casa de depunerĭ? Lucru se poate controla ușor. Controlatu-s'a parchetul?

Ruinele caseĭ unde s'a născut Andreĭ Mureșanu, în Bistrița

Unde-s actele?

Alt-ceva. In baza căror acte de proprietate s'aŭ vîndut casele lăsate de preotul Costache, căcĭ singurul act de proprietate era testamentul acestuĭa?

Apoĭ, dacă s'a vîndut casele fără ca să se dea Zîneĭ partea ce i se cuvenĭa, se poate susține că familia nu avea interese materiale?

Afară de aceasta, dacă Zîna e bolnavă, nebună, cum zicețĭ, cum se face că nu s'a intervenit pînă azĭ de autoritatea în drept ca să se numĭască un consiliŭ de familie, care să îngrijĭască de averea nenorociteĭ?

Adică ce, crede faĭmosul membru al parchetuluĭ că în țara aceasta, după legile în vigoare, minoriĭ și incapabiliĭ de a șĭ administra averea și a-șĭ apăra interesele sînt lăsațĭ la dispoziția familieĭ lor? Cum, dacă un nenorocit are o familie rea, care se învoĭește să-ĭ vîndă și să-ĭ mînînce averea, aceasta se poate face?

Noĭ nu credem că, din moment ce se găsește un ziar cu „moral" ca să susție asemenea infamiĭ, — căcĭ e o adevărată infamie aceasta, — pot să facă același lucru și D-niĭ membri aĭ parchetuluĭ.

Măsurĭ trebuincioase

Și, în sfîrșit, azĭ, cînd, după cele scrise de noĭ, parchetul a internat pe Zîna Popescu într'o casă de sănătate, nu crede că e dator să ĭa măsurĭ ca, punîndu-se sub interdicție nenorocita femeĭe, să i se poată numi un curator al avereĭ eĭ, care să urmărĭască și averea luată pe nedrept de alțiĭ?

Acestea sînt chestiile de carĭ trebuĭe să se ocupe „membrul" parchetuluĭ și să nu vorbĭască cum cîștigăm noĭ banĭ, pentru că atitudinea de azĭ a parchetuluĭ nu dovedește de cît că membriĭ parchetuluĭ ĭaŭ baniĭ statuluĭ de geaba.

Concluzie

Concluzia tuturor acestora este că parchetul nu șĭ-a făcut datoria și se încăpățînează și de aci 'nainte a nu șĭ-o face.

Faptele înșirate și carĭ ne-aŭ fost susținute nouă prin acte autentice rămîn în picioare pînă cînd parchetul se va decide să le cerceteze și, cercetînd serios, să probeze că rude interesate aŭ căutat să dea proporțiĭ marĭ uneĭ afacerĭ neînsemnate.

In orĭ-ce caz, autoritățile rămîn culpabile că n'aŭ acordat protecția pe care eraŭ datoare s'o dea incapabileĭ de a-șĭ administra interesele, Zîna Popescu.

Aceasta nu e demn de autoritățile uneĭ țărĭ civilizate. **Rep.**

Programa examenelor pentru Anul școlar 1896—97

Ziua de 9 Iunie

Liceul Sf. Sava. — Cl. I: limba latină; cl. II: limba franceză: cl. III: matematica; cl. IV: geografia; Cl. V: limba romînă; cl. VI: istoria; cl. VII: științele naturale; cl. I divizionară A: limba romînă; cl. I divizionară B: științele naturale; cl. II divizionară: geografia.

Liceul Mateĭ Basarab.—Cl. I: limba franceză; cl. II: limba latină; cl. III: istoria; cl. IV: matematica; cl. V: chimia; cl. VI; științele naturale; cl VII: limba romînă; cl. I divizionară: istoria.

Liceul Lazăr. — Cl. I: geografia; cl. II: limba franceză; cl. III: limba latina; cl. IV: matematica; cl. V: limba greacă; cl. VI: matematica; cl. VII: limba latină; cl. I divizionară: matematica.

Liceul Mihaĭ Viteazu. — Cl. I: limba latina; cl. II: geografia; cl. III: limba elenă; cl. IV: limba latină; cl. V: matematica; cl VI: științele fizice; cl. VII științele naturale; cl. I divizionară A: matematica; cl. I divizionară B: limba franceză; cl. II divizionară: științele naturale.

Gimnaziul clasic Cant.-Vodă.—Cl. I: geografia; cl. II: limba latină; cl. III: științele naturale; cl. IV: istoria; cl. I divizionară A: limba latină; cl. I divizionară B: limba romînă; cl. II divizionară; limba franceză.

Gimnaziul G. Șincaĭ.—Cl. I: religia; cl. II: limba latină; cl. III: matematica: cl. IV: limba elenă; cl. II divizionară: aritmetica.

Seminarul Central.—Cl. V: psihologia și cele-l'alte clase liber.

Extern. sec. No. 1 de fete, — Cl. I: limba romînă; cl. II: istoria; cl. III: limba germană; cl. IV filosofia; cl. V: limba franceză.

Extern. sec. No. 2 de fete.—Cl. I: religia; cl. II; limba germană; cl. III: limba germană; cl. IV: filozofia; cl. V: științele naturale; cl. I divizionară: matematica; cl. II divizionară: limba germană.

Școala profesională No. 1 de fete.— Cl. I: limba germană; cl. II: limba franceză; cl. III: comptabilitatea; cl. IV: limba romînă; practicantele, teoria.

Școala profesională No. 2 de fete.— Cl. I: aritmetica; cl. II: limba romînă; cl. III: limba franceză; cl. IV: limba germană.

Școala profesională No. 3 de fete.— Cl. I: aritmetica; cl. II: limba germană; cl. III; limba romînă; cl. IV: limba germană.

DEPEȘILE DE ASTA-ZI

Poarta și Tesalia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 7 Iunie. — De curînd s'aŭ făcut maĭ multe arestărĭ printre softale și alte clase ale populațiuneĭ mohamedane. Se crede că ele aŭ fost motivate prin propaganda făcută în favoarea anexăreĭ Tesalieĭ.

Tratativele de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 7 Iunie. — Astă-zĭ a avut loc o întrunire a ambasadorilor, apoĭ a șasea conferință pentru negocisțiunile de pace, carĭ se urmează în mod satisfăcător.

Constantinopol, 7 Iunie. — Știrea zicînd că ambasadoriĭ sînt fără instrucțiunĭ, ceea ce întîrzie tratativele de pace, e falsă. Intîrzierile nu sînt provocate de cît de modul de a trata al delegaților turcĭ: Tewfik-Pașa fiind silit a cere instrucțiunĭ la Yildiz-Kiosk orĭ de cîte orĭ e vorba de o hotărîre importantă.

Alianța franco-chineză

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 7 Iunie. — In consiliul de miniștri, ce s'a ținut la Eliseu, D. Hanotaux a anunțat că s'a încheĭat un tratat cu China, acordînd Francieĭ noĭ avantagiĭ politice și comerciale.

Relațiunile cu Venezuela s'aŭ reluat.

Cutremur dezastruos

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Iimlah, 7 Iunie. — Există marĭ temerĭ că la cutremurul din Assann să nu fi pierit maĭ mult de cît 6000 de oamenĭ.

Jubileul regineĭ Anglieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Banchetul miniștrilor coloniilor.— Discursul prințuluĭ de Galles.

Londra, 7 Iunie.—La dejunul oferit de *Institutul imperial* primilor miniștri aĭ coloniilor Britanieĭ s'aŭ remarcat printre asistențĭ principele de Galles, marchizul Salisbury, Chamberlain și lordul Rosebery.

*

Prințul de Galles ridică un toast în sănătatea miniștrilor coloniilor, dorind ca pacea să fie menținută multă vreme încă, dar adăugînd că convingerea sa este că, în cazul cînd pavilionul național ar fi amenințat, toate coloniile se vor scula pentru a salva integritatea imperiuluĭ britanic.

CIUMA

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 7 Iunie.—Zilnic la Djedda sînt treĭ decesurĭ pricinuite de ciumă; boala are un caracter blînd. Două miĭ de pelerinĭ turcĭ rămașĭ la Djedda vor fi transferațĭ în treĭ insule ale măriĭ Roșiĭ, unde vor rămînea pînă la sosirea vaselor carĭ îĭ vor transporta pe la locurile de unde aŭ plecat.

Proces de spionagiŭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 7 Iunie.—„Fremdenblatt" vorbește de un recent proces de spionagiŭ contra a doĭ ofițerĭ din rezervă. In acest proces era vorba de un atașat militar al uneĭ puterĭ străine și de o decorație străină obținută de unul dintr'acești ofițerĭ. „Fremdenblatt e autorizat să declare că n'a fost vorba de actualul atașat militar al aceșteĭ puterĭ.

PROTESTELE

de cambiĭ făcute prin corpul portăreilor tribunaluluĭ Ilfov, secția comercială, de la 26 Maĭ—3 Iunie 1897

B. Grigorescu, comerciant, Mîzil, leĭ 800; M. Constantinescu, comerciant, Coțofanĭ 24, leĭ 400; Georges D. Condos, comerciant, necunoscut, leĭ 1000; Osias Rottman, comerciant, Dudeștĭ 48, leĭ 450; G. Christescu, particular, gara Murgenĭ, leĭ 252; Osias Rottman, comerciant, Dudeștĭ 48, leĭ 647,45; I. Fridman, comerciant, Aurora 43, leĭ 800; Petruța Dumitrescu, comerciantă, Herăstrăŭ, leĭ 960; Ion Dumitrescu, comerciant, Herăstrăŭ, leĭ 517; Nicu Constantinescu, comerciant, Cireșilor 12, leĭ 500; Israel Bereșteanu, comerciant, Mihaĭ-Bravu 7, leĭ 221,35; B. Catargi, particular, Romană, leĭ 2500; Radu Zuluf, C. Popescu, G. Petrescu și J. Constantinescu, comercianțĭ, Siliștea-Gumeștĭ, leĭ 300; N. Fotescu, comerciant, Herăstrăŭ, leĭ 259; Al. G. Andreescu, farmacist, Babadag, leĭ 600; Episcopul Dionisie, particular, Minotaru 29, leĭ 1000; Stoica Dumitru, particular, 13 Septembrie, leĭ 200; I. I. Răsnovanu, particular, Sălciilor 5, leĭ 1100; M. Ajanian, particular, Babadag, leĭ 473,75; Teodor Popovici, particular, D-na Ghica 9, leĭ 70; Alexandrina și L. Col. Vidulescu, particularĭ, Braduluĭ 5, leĭ 1000; Eane Constantin, comerciant, Șerban-Vodă 91, leĭ 349,20; Nae Dragomirescu comerciant, Ciorogîrla, leĭ 400; H. Ferling, comerciant, Teilor 66. leĭ 320; Mateĭ Petrescu, comerciant, Văcăreștĭ 27, leĭ 500; I. Săcăreanu, comerciant, Buzăŭ, leĭ 1211,10; Herm. Dülberger, comerciant, Slatina, leĭ 300; D. Grigoriu, comerciant, Bolintinu din vale, leĭ 95,10; M. G. Algiu, particular, Clopotariĭ noĭ, leĭ 1000; Gheorghe Iorgulescu, comerciant, necunoscut, leĭ 429,70; Luca Dumitrescu, comerciant, necunoscut, leĭ 600; Radu Zuluf, C. Popescu, G. Petrescu și Ion Constantinescu, comercianțĭ, Siliștea-Gumeștĭ. leĭ 300; C. Niță, comerciant, Tunarĭ 14, leĭ 2000; I. Georgescu, comerciant, Pantelimon, leĭ 280; M. Mateescu, particular, Romană 103, leĭ 156,50; Niță Niculescu, particular, Raionuluĭ 24, leĭ 125; Gheorghe N. Florian, particular, Văcăreștĭ 163, leĭ 250; A. Veimberg, particular, cheĭu Dîmboviței, leĭ 196,40; Vasile Popescu, particular, necunoscut, leĭ 100; N. Anastasiu, particular, T.-Severin, leĭ 327,45; I. Iampolis, particular, Florilor 21, leĭ 103; P. Picca, particular, c. Siriu (Constan.), leĭ 385,55; Zamfir Ștefănescu și frațĭ, particularĭ, Slatina, lire 109 leĭ 12 b. 4; B. Catargi, particular, Amzeĭ 16, leĭ 2800; Ecaterina și Constantin Ianopol, particularĭ, necunoscut, leĭ 1365; D. Vafiopol, particular, Mihaĭ-Bravu 47, leĭ 240; C. H. Vizulea, particular, Orient 4, leĭ 400; I. Vizulea, particular, Ocol 5, leĭ 4000; Eufrosina Duthel, particular, Salcîmĭ 29, leĭ 5000; C. Stănescu funcționar, reg. monop. tutun., leĭ 440; Nae M. Georgescu, comerciant, Popa Petre 12; leĭ 100; David Scheitzer, comerciant, Sfințĭ 62, leĭ 200; Osias Rottman, comerciant, Dudeștĭ 48, leĭ 122,90; G. G. Mavrodolo, particular, Brezoianu 12, leĭ 3000; Osias Rottman, comerciant. Dudeștĭ 48, leĭ 300; G. G. Mavrodolo, particular, Brezoianu 12, leĭ 554; B. Catargi, particular, Victorieĭ 169, leĭ 300; H. Hercovicĭ, comersant, Locotenent 20, leĭ 300; D. N. Zimniceanu, comersant, Măgurele, leĭ 200; P. V. Gatzi, comersant, Smîrdan 41, leĭ 200; E. E. Gherma y și Băicoianu, comerciant, necunoscut, leĭ 800; Filip Davidovitz, particular, Carol 4, leĭ 615; P. Macri, particular, Moșilor 261, leĭ 300; Barbu Z. Popescu, comersant, Rahoveĭ 129, leĭ 996,65; C. Alexandrescu, comersant, Călărașĭ, leĭ 159,90; Bernhard Robin și Ruca Robin, comersanțĭ, Gramont 34, leĭ 295; Perlman & Iosefovicĭ, comesanțĭ Smîrdan 29, leĭ 70,75; Soc. mers. de încălțăminte, Moșilor 33. leĭ 500; G. I. Ionescu, comersant, cheĭul Dîmboviței, leĭ 238; C. Alexandrescu, comersant, Călărașĭ, leĭ 117,30; Ch. Adelsberg, comersant, Piatra-Neamțu, leĭ 223,20; I. Gherghiades, comersant, Călărașĭ, leĭ 700; Gh. Mavrodoly, particular, Brezoianu 12, leĭ 500; D. Civcoliadi, particular, Călărașĭ, leĭ 240,40; Teofani Primiciris, comersant, Dorobanților 150, leĭ 473,65; Gr. A. Zănescu, particular, Dreaptă 15, leĭ 9000; G. Stoenescu, comersant, Gabrovenĭ 10, leĭ 640; Niță T. Nacu, comersant, Țăranilor 58, leĭ 400; C. Vulpescu, particular, Victorieĭ 98, leĭ 2000; Lazăr Dumitrescu, comersant, Elefterie 11, leĭ 390; Iancu Gheorghiades, comersant, Brăila, leĭ 633,65; I. R. Botorog, comersant, Grivița, leĭ 450; Z. Leibovitz & Sohn, comersanțĭ, Frumușica, leĭ 825; Eftimița și Nae M. Georgescu, comersant, Popa-Petre 12, leĭ 180; C. & Caterina Constantinescu, comersanțĭ, Sirenilor 53, leĭ 300; Dimitrie Comșa, comersant, Frumoasă 38, leĭ 500; D. V. Antipa, particular, Brezoianu 38, leĭ 1400; D. R. Roseti, particular, Brezoianu 43, leĭ 200; Hristu Danilovicĭ, comersant, Rahoveĭ 93, leĭ 704; Soc. mers. de încălțăminte, Moșilor 33, leĭ 1000; A. Blenn, comersant, Victorieĭ 122, mărcĭ 151,43; Nae Lacca, comersant, Bucovenĭ, leĭ 330; Marin C. Ionescu, particular, Lămotești, leĭ 500; Ilie Alexandrescu, particular, Mihaĭ-Bravu, leĭ 320; Soare Ionescu, particular, Nisiparĭ 27, leĭ 500; Gabrieĭ Bercovicĭ, comersant, 11 Iunie 15, leĭ 500, Golda P. Kotlinscky, comersant, Primăvereĭ 18, leĭ 350; Iohan Illing, comerciant, Găeștĭ, leĭ 2000; Nesner Samuel, comerciant, Ciclopi 3, leĭ 90; V. Blechan, particular, Călărașĭ 117, leĭ 515; Lache N. Brătescu, particular, Vaselor 49, leĭ 1500; Constantin Capșa, particular, Raionuluĭ 60, leĭ 35; A. D. Hecter, comerciant, Lipscani, leĭ 132,80; I. Zukerman, comerciant, Atelieruluĭ 4, leĭ 200; Petre Pischide, comerciant, F.-Spitaluluĭ 44, leĭ 200; G. Chitzon, comerciant, Dorobanților 5, leĭ 199,85; Schwartz & Mendelsohn, comercianțĭ, Victorieĭ 28, leĭ 3000, Nedu Niculescu, comerciant, Oltenia, leĭ 300; Hristea Dumitrescu, comerciant, Urzicenĭ, leĭ 700; A. Rosenfeld, comerciant, Constanța, leĭ 412,25; L. Kratz Kauffman, comerciant, Hușĭ, leĭ 200; Israel Bereșteanu, comerciant, Mihaĭ Bravu, leĭ 200; Adela & M. Vertler, comercianțĭ, Piața-Amzeĭ, leĭ 287,15; Eftimie I. Popescu, comerciant, c. Dudeștĭ, leĭ 300; A. I. Bereșteanu, comerciant, Focșanĭ, leĭ 250; Maria A. T. Ionescu, comerciantă, Traian 161, leĭ 2000; I. Ghelbert, comerciant, Iveștĭ, leĭ 341,80; Dincă Ștefan, comerciant, Rahoveĭ 252, leĭ 115; I. Rotter, comerciant, Victorieĭ, 316,75; Ioniță Georgescu, comerciant, Pantelimon, 771,15; Nathan Halpern, comerciant Moșilor, 311,55; G. Pahosa, co

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL" 21

HENRY LETURQUE

BANDIȚIĬ AMERICEĬ

sau

Aventurile extra-ordinare a 4 Francezĭ în Brazilia

VII

— Ție, Caĭman! îĭ strigă matelotul, azvîrlind cu putere asupra luĭ revolverul descărcat.

La pronunțarea numeluĭ său, Caĭman își întoarse capul pentru a primi arma drept în mijlocul figureĭ sale, care fu inundată în curînd de sînge, și putu s'audă vocea bătăĭoare de joc a luĭ Filias:

— O scărpinătură! nu-ĭ de cît o scărpinătură!

— Ah! făcu un Indian, devenit furios de flama răneĭ ușoare pe care o primise șeful său.

Și, cît aĭ clipi din ochĭ, se aruncă pe arbore, urmărind urmele lăsate de Filias. Matelotul însă nu-l pierdea din ochĭ și, cînd Indianul nu maĭ avea de cît un pas pînă la craca pe care se afla Filias, scoase cuțitul său de buzunar și, tăind o cracă, îl lovi maĭ nainte ca acesta să poată face vre-o mișcare.

Un țipăt îngrozitor se auzi și, cîte-va secunde după aceea, Indianul căzu fără simțire la pămînt.

— Drace! făcu Jonathan la vederea aceșteĭ a treĭa victime; cîte ne-a maĭ cauzat și Jim cu ideile luĭ originale!

— Aĭ răbdare, frate! reluă Caiman; maĭ nainte ca să fi trecut jumătate de oră, tovarășiĭ noștri vor fi ucișĭ pe acela care ne-a tras pe sfoară.

Și, chiemînd pe tovarășiĭ săĭ, Caiman le ordonă ca iute să taie maĭ multe crăcĭ, cărora apoĭ să le dea foc sub arborele în care se afla Filias.

— Bravo, Caiman, bravo! făcură bandițiĭ, ghicind planul Indianuluĭ; ceea-ce n'aŭ putut face puștile va face fumul.

Se dădu foc crăcilor și un fum gros începu să se ridice, dirijîndu-se către vîrful arboreluĭ.

Filias, pe care strigătele de bravo scoase de bandițĭ îl preveniseră despre planurile luĭ Caiman, se credea pierdut.

— O! gîndia matelotul, din ochiĭ căruĭa se lăsaŭ pe obrajĭ cîte-va lacrimĭ; nu voĭ maĭ vedea nicĭ odată pe unchiu-meŭ Cascadrille!

Fumul deja începuse să-l orbiască, să-l înăbușe și o tusă seacă îl apucă.

Pe jumătate nebun, matelotul zări atuncĭ o cracă așezată vertical pe o alta maĭ groasă. Fără să maĭ raționeze, împins de acel instinct de conservare care face pe om ca să lupte pînă la capăt contra morțeĭ, el se agăță de craca care spera să-l protejeze contra fumuluĭ.

Dar nu trecu mult și Filias începu să nu-șĭ maĭ dea socoteală de cele ce se petreceaŭ în juru-ĭ; el pierdu noțiunea lucrurilor și, ca într'un ultim vis, i se părea că aude loviturĭ date în arbore și crăcile trosnind.

— Il daŭ jos! îl daŭ jos! făcu el cu durere; apoĭ căzu în sincopă.

Urmară cîte-va momente de adîncă tăcere.

— Privește! zise Caiman de o dată către unul din tovarășiĭ săĭ.

Și-ĭ arătă la întrunirea a două crăcĭ ceva fără formă.

— Mulțumesc, Caiman! făcu cel-l'alt, punînd mîna pe carabină și ochind acolo unde Caiman zărise acel ceva fără formă.

— O picătură de sînge cald căzu pe mînile luĭ Caiman. Aceasta îl făcu să scoată un strigăt de triumf.

Jonathan s'apropie atuncĭ de banditul care trăsese și care nu era altul de cît fratele luĭ Sam.

— Bob,—căcĭ așa-l chiema,—cu începere de azĭ, devii aghiotantul meŭ.

— Ura pentru Bob! făcură bandițiĭ, aclamînd această numire; ura pentru Bob!

— Pe cal! comandă Jonathan.

Se executară cu toțiĭ.

— La galop!

Și trupa se puse în căutarea luĭ Master Forley și a tovarășilor săĭ pe carĭ Jonathan spera să-ĭ găsească odată ce cunoștea ținta urmărită de Regele Plantatorilor.

Zece minute după plecarea bandițiĭlor, un om sosi pe teatrul drameĭ ce se desfășurase.

Era Cascadrille.

Prăpădit de oboseală, împleticindu-se, nefericitul om se opri lîngă focul aproape stins și un gînd oribil îĭ trecu prin minte:

— L'aŭ ars de viŭ!

Și se puse să scormonească prin cenușă — dar în zadar. Inspirîndu-se și reîntorcîndu-se, zări pe pămînt revolverul luĭ Filias și-l păstră, îl examină ca și cum i-ar fi cerut deslegarea enigmeĭ din fața ochilor săĭ, cînd ceva cald îĭ căzu pe mînă: era o picătură de sînge.

— Sînge! făcu el cu un gest de groază.

Și, ridicînd ochiĭ, rămase ca trăsnit la vederea capuluĭ imobil dintre crăcĭ al luĭ Filias.

— Filias! Filias! sărmanul meŭ nepot! strigă el disperat.

Dar numaĭ ecoul răspunse la acest apel al luĭ Cascadrille.

— Lașĭ! mizerabilĭ! răcni el din noŭ.

Și, cu ochiĭ rătăcițĭ, bătrînul sergent părea că visează.

Sărmanul om era nebun.

VIII

Revăzînd pe Paul și Joe, Regele Plantatorilor rămase înmărmurit. Așa că el — omul practic a căruĭ existență, de muncă neîncurmată, n'avuse pînă aci de cît o singură țintă: banul; care nu recunoscuse nicĭ-odată alt cult de cît al zeuluĭ dolar; care nu credea de cît în puterea auruluĭ; pentru care cuvîntul eŭ era sinonim cu univers—înțelese cum că, în pieptul său de comerciant egoist, bătea acel ceva de care rîsese tot-d'a-una.

Master Forley plîngea.

— Copiiĭ meĭ! sărmanul meŭ copil! bravul meŭ Joe! nu maĭ înceta să repete și, ca un părinte, îmbrățișa pe Paul și pe credinciosul său servitor. — Cum voĭ putea răsplăti vre-o dată devotamentul vostru? Dar cred, făcu imediat arătînd către ofițerul prizonier, că D-sale trebuie să-ĭ mulțumesc de a vă fi regăsit?

Joe pufni de rîs. Apoĭ povesti luĭ Master Forley incidentele dramatice pe carĭ lectoriĭ le cunosc.

— Acest dobitoc, adaose el, nu este bun nicĭ de dat la cîinĭ mîncare. Dar să lăsăm vorba asta.... Să vedem...Acuma nu ne maĭ rămîne, bunul meŭ stăpîn, de cît să ne întoarcem și să ne ocupăm de cercetările noastre.

— Bravul meŭ Joe, reluă Master Forley, vorbeștĭ tot atît de înțelepțește ca și biblia; dar nu poate fi vorbă, pentru moment, de a continua cercetările mele.

— Pentru ce?

— Am de împlinit o datorie sacră; trebuie să încerc chiar imposibilul pentru a scăpa două persoane al căror devotament pentru mine le-ar putea cauza chiar moartea.

Și, la rîndul său, Master Forley povesti luĭ Paul și Joe cum fusese scăpat de Filias, unchiul său și Tom și cum nefericitul tînăr om fusese făcut prizonier de către un Indian, în momentul chiar cînd tovarășiĭ acestuĭ din urmă și bandițiĭ o rupseră de fugă.

(Va urma)

merciant, Gabrovenï 43, leï 172.80; Eft. Vasilescu, comerciant, Rahoveï 104, leï 491; A. Ghioceanu, particular, Armaş, leï 1300 trată; A. Blann, comerciant, Şelarï, leï 505,40 trată; Ch. Spirescu, particular, Franclin 6, leï 255,85 trată; Ios. Abramovicï, comerciant, Botoşanï, leï 450 trată; Tase Ştefănescu, funcţionar, Călăraşï, leï 125; Frossa Stochiade Călăraşï, leï 1535; Frosa Stocsiade, Călăraşï, leï 200; Isac şi Rebeca Acsenfeld, Călăraşï, leï 1400; N. Iliescu, agricultor, Dilga, leï 120; Manole Enescu, arendaş, Dudeştï, leï 4000; Manole Enescu, Dudeştï, leï 4500; Gheorghe Popescu, Călăraşï, leï 500; V. Dumitrescu, leï 3000; Isac Haim, Giurgiu, leï 431,86; Hagi Hristabhe Mihaï, Giurgiu, leï 190; Gh. Dumitriu, Giurgiu, leï 500.

INFORMAŢIUNI

O nouă agitaţie ghenadistă

Din sufletul fostuluï mitropolit Ghenadie n'a perit încă ura în potriva D-luï Sturdza şi membrilor Sinoduluï.

Mulţi credeaŭ că, o dată cu alegerea fostuluï mitropolit Georgian, chestia ghenadistă e sfîrşită cu desăvîrşire şi că monahul Ghenadie, redevenit, prin ïertare, archiereŭ, se va retrage la vr'o mănăstire pentru a-şi petrece ultimele zile în pacea şi frica luï D-zeŭ.

*

Ghenadie însă e departe de a fi un ast-fel de om.

Retras la Căldăruşanï, fostul mitropolit o ïarnă întreagă n'a gîndit de cît la modul cum şi-ar putea răzbuna în contra acelora carï ï-aŭ răpit scaunul mitropolitan şi l'aŭ batjocorit înaintea întregeï lumï.

Fostuluï mitropolit i-se pare că în jurul chestieï sale, care a frămîntat ţara aproape un an de zile, nu s'a făcut destulă agitaţie.

Dar ura luï Ghenadie se îndreaptă maï ales contra judecătorilor săï, ale căror fapte imorale ar voi să le cunoască atît ţara cît şi străinătatea.

*

In acest scop, el va face să apară un ziar bi săptămînal, scris în limbile romînă şi franceză, pentru ca să poată fi citit şi în străinătate.

Data apariţieï acestuï ziar nu e încă fixată; se crede însă că e foarte apropiată.

Destăinuirile ce va face Ghenadie cu privire la judecătoriï săï se spune că vor fi foarte senzaţionale: fostul mitropolit poseda, se zice, acte teribil de compromiţătoare la adresa lor.

Ceea ce însă se crede că va face o şi maï mare senzaţie e publicarea unor scrisorï imorale ale actualuluï mitropolit.

Ghenadie nu poate ïerta cu nicï un chip purtarea luï Georgian, care îï declarase pînă în ultimul moment că nu primeşte cu nicï un preţ să revină la mitropolie, de oare-ce pentru el Ghenadie e tot mitropolit.

Scrisorile ce se pretinde că posedă Ghenadie vor fi date în fac-simile.

*

Dar nu numaï acesta e scopul apariţieï ziaruluï ghenadist. Ghenadie vrea să lovească, în mod indirect, în autorul principal al detronăreï sale: regele.

El va începe prin ziar o campanie energică în contra propagandeï catolice din ţară.

Se cunoaşte lupta dusă de Ghenadie în contra catolicizmuluï. Şcolile catolice îï luaseră frica, ïar archiereiï şi preoţiï catolicï din Bucureştï şi din cele-l'alte oraşe ale ţăreï strigaŭ în gura mare că sînt persecutaţi de mitropolitul primat. Cititoriï noştri îşi aduc aminte de desele conflicte ce capul bisericeï a avut în această privinţă cu capul statuluï.

*

Ghenadie posedă chïar acte în chestia propagandeï catolice.

De asemenea fostul mitropolit e hotărît să divulge anchetele pe carï le-a făcut pe la institutele catolice de călugăriţe şi pe carï, din atîtea consideraţiunï, le-a păstrat ascunse.

*

Ghenadie va veni peste vre-o 4—5 zile la Sinaïa, unde va sta vre-o 2—3 săptămînï. El şi-a şi scos o bună sumă de banï, cu ajutorul căreïa va întreprinde o călătorie de o lună prin străinătate.

Această călătorie, după el, are o mare importanţă, **de oare-ce va face vizete carï nu vor conveni de loc vrăjmaşilor...**

*

Reîntors în ţară, Ghenadie se va stabili în Bucureştï şi de aci va începe agitaţia.

El va înfiinţa o societate creştinească, la care va depune întreaga sa avere şi cu ajutorul căreïa va mînui agitaţia.

Duminica şi sărbătorile va împărţi, din fondurile şi cotizaţiile societăţeï, ajutoare la săracï.

Ce va maï face... vom căuta să aflăm la timp.

Şnit.

Procesul D-luï G. Robescu, care a venit ïerï înaintea Curţeï de apel din Galaţi, s'a amînat din noŭ pentru ziua de Vinerï, 13 Iunie.

Atelierele de aplicaţie de pe lîngă şcoala de arte şi meseriï din Bucureştï vor fi inaugurate peste o lună.

Ministerul, primind denunţărï foarte grave în contra D-luï Mănciulescu, primarul din Roşioriï de Vede, a orînduit o anchetă, compusă din D-niï Taban, inspector financiar, şi dr. Munteanu, inspector administrativ, care să facă cercetările cuvenite.

Intre altele, D. Mănciulescu a fost denunţat că încasează o sumă de 10 leï pe an de la fie-care locuitor spre a achita datoria ce a întreprins în scopul de a putea pava oraşul.

In *Monitorul oficial* de azï dimineaţă a apărut o scrisoare prin care regele face cunoscut D-luï Sturdza că dăruieşte, din lista sa civilă, 200.000 leï pentru victimele inundaţiilor.

In ziua de 23 Iunie, se vor face, în sala Ateneuluï, producţiunea generală şi împărţirea premiilor la eleviï conservatoruluï de muzică şi declamaţie din Bucureştï.

Pagubele pricinuite de apele Dunăreï terasamentuluï linieï ferate dintre staţiunile Borcea şi Dunăre se urcă la aproape 200.000 leï.

Concursurile pentru admiterea de elevï în şcoalele fiilor de militarï vor începe la 3 Iulie pentru şcoala militară din Iaşï, pentru cea din Bucureştï la 11 Iulie, ïar pentru cea din Craïova la 19 Iulie.

Inaugurarea Caseï de depunerï

Azï, la orele 11 şi jum., s'a făcut cu multă solemnitate inaugurarea nouluï palat al Caseï de depunerï şi consemnaţiunï.

Clădirea a fost decorată cu numeroase steagurï şi ghirlande de stejar.

In mijlocul eï s'a făcut un frumos pavilion pentru rege, miniştri şi înalţï demnitarï aï statuluï.

Incă de dimineaţă un numeros public s'a adunat pentru a azista la această inaugurare.

Poliţia însă a interzis intrarea celor fără bilete de invitaţiï.

La orele 10 şi jum. aŭ sosit miniştriï, ïar la 11 şi 15 min. suveraniï.

La Strunga (judeţul Roman), la Govora (judeţul Rîmnicu-Vîlcea) şi la Bălţăteştï (judeţul Neamţu), s'a deschis cîte un oficiŭ telegrafo-poştal, dintre carï cel d'întîï va manipula serviciul de telegraf şi de poştă uşoară, ïar cele două din urmă, pe lîngă aceste serviciï, vor manipula mandate poştale interne şi mesageriï.

Din cauza unor certurï iscate între membriï clubuluï liberal din Iaşï, D-niï O. Bodescu şi N. Papadopol şi-aŭ dat demisia.

Zilele acestea, regulamentul legeï repauzuluï duminical va fi supus spre aprobarea consiliuluï de miniştri.

Consiliile judeţelor Constanţa şi Tulcea aŭ fost convocate în sesiune extraordinară pentru ziua de 29 Iunie, spre a aviza la mijloacele trebuincïoase pentru repararea drumurilor deteriorate de inundaţiï.

La Galaţi şi la Tulcea, Dunărea urmează a creşte.

D. An. Stolojan, ministrul domeniilor, a plecat aseară, cu trenul de 5.55, la Craiova, pentru a azista la examenele şcoaleï comerciale de acolo.

D-sa se întoarce mîïne în Capitală.

O escrocherie senzaţională

In casa cu No. 32 din strada Armaşu locueşte o bătrînă care numără peste 80 anï. Ea se numeşte Zamfira Hacic şi este soţia coloneluluï Alex. Hacic.

Această Doamnă Hacic, cu cîţi-va anï în urmă, nu ştiŭ prin ce împrejurărï nenorocite, a intrat în relaţiunï intime cu un individ G. O., care nu avea alte intenţiunï de cît să'ï speculeze averea.

D-na Hacic, simţindu-ï intenţiunile, se păzïa pe cît îï era posibil, ceea-ce însă n'a împïedicat pe O., care avea apucăturï de escroc rafinat, să găsască îndată o soluţie.

*

Acest individ a căutat să atingă părţile slabe ale D-neï Hacic: spunea că o iubeşte la nebunie şi că, dacă nu va răspunde la dragostea luï fără marginï, îşï va curma vïaţa.

Cum femeïa, la orï-ce vîrstă, e tot femeïe, începu să prindă simpatiï pentru O., simpatiï carï, puţin maï în urmă, se transformă într'o adevărată pasiune.

Văzîndu-se stăpîn pe situaţie, O. începu să trateze cu bătrîna tradiţionala chestia a testamentelor şi într'o bună dimineaţă reuşeşte să devină legatar al D-neï Hacic, însă după moartea eï, pînă atuncï testatoarea rezervîndu-şi dreptul de a beneficia de veniturile imobiluluï.

*

Testamentul fiind omologat de tribunal, zvonul se răspîndi repede şi rudele maï apropiate începură să se intereseze de această afacere. Ceï maï bătrînï din familie şi-aŭ permis chïar a face morală aceste bătrîne, care se ruinase pe urma unor sentimente carï, la o vîrstă ca a eï, sînt o adevărată nebunie.

O., foarte susceptibil, simţi numaï de cît oare-care răceală în purtarea D-neï Hacic faţă de el şi, de teamă ca nu cum-va D-na Hacic să vadă eroarea în care căzuse şi să'ï treacă prin cap ideia de a cere tribunaluluï anularea testamentuluï, alergă la un mijloc maï practic.

*

Fără multă chibzuïală, O. începu să trateze pe D-na Hacic cu alcoolurï şi încetul cu încetul, bătrîna ajunse într'o stare de complectă inconştienţă.

Escrocul atîta aştepta. El căuta să convingă pe bătrînă că ar fi bine să contracteze un împrumut pentru a maï adăoga un cat actualelor case. Cu chipul acesta—îï spunea el — vom lua o chirie mult maï mare şi din chiria aceasta vom plăti, treptat, împrumutul. Sub influenţa alcooluluï, bătrîna conveni; dar, îndată ce mintea i se limpezi, nicï nu voi să ştie de chestia împrumutuluï.

O. însă pregătise actele şi în anul 1894, după un dejun straşnic de bine udat, luă pe D-na Hacic într'o birjă şi se duse la tribunal.

Convinsă că contractează un împrumut de cîte-va miï leï, bătrîna semnă actele; dar, în realitate, nenorocita semnase vînzarea caselor sale.

*

După cîtă-va vreme bătrîna, văzînd o oare-care răceală în purtarea luï O., începu să devie bănuitoare.

Intr'o zi îl întrebă ce face de nu se maï apucă de reparaţia caselor. De atuncï însă O. nu maï călcă prin casa bătrîneï.

D-na Hacic, convinsă că O. a escrocat-o de suma împrumutată, trimise în maï multe rîndurï pe servitoare la el, rugîndu-l să vie acasă la dînsa pentru a se putea înţelege saŭ să-şi ceară ïertare dacă l'a supărat întru ceva.

Sărmana bătrînă nu se putea duce ea singură la O. Tratamentul cu alcool şi bestialităţile acestuï denaturat îï paralizaseră şi corpul şi creïerul.

*

D-na Hacic se văzu de odată părăsită de toţi aï săï. Aceştia nu voïaŭ să maï ştie de ea, de oare-ce se lăsase a fi atrasă în cursa acestuï escroc, cu toate că eï o sfătuiseră la vreme.

Nu trecu mult şi O. — proprietar legal al caselor bătrîneï — începu să schimbe chiriaşiï şi să încaseze veniturile, lăsînd pe nenorocita Hacic muritoare de foame.

Escrocul însă nu se mulţumi cu atît. In anul 1895, cînd D. Hacic, văzîndu-se fără nicï o resursă, vîndu ceva din bijuteriï O, află de aceasta, vine la D. Hacic ţinteşte în fruntea servitoareï un revolver ameninţînd-o cu moartea dacă se va urni din loc şi, profitînd de faptul că bătrîna nu putea face nicï o mişcare, strică dulapul cu giuvaerurile şi ïa tot ce găseşte maï de preţ, între carï şi o cruce cu diamante.

*

Astă-zï escrocul voïeşte cu orï-ce preţ să scoată pe proprietară din casa eï şi să o arunce pe drumurï.

Autorităţile, de şi aŭ primit numeroase reclamaţiunï, nu aŭ luat nicï o măsură.

Secţia poliţienească din apropiere cunoaşte cazul foarte bine şi cu toate acestea nu se mişcă.

Am ajuns să credem că aceştï escrocï operează în înţelegere cu autorităţile. Ast-fel nu ne putem explica atîta indolenţă.

Fil.

Rubrica pentru toţi

Băï

Baia regală. (Palatul Băilor Eforieï). Bulevardul Elizabeta. Haman, baïe turco-romînă, (aïer cald). Hidroterapie complectă. Localul complect restaurat. Piscina deschisă în toate zilele.

Stabilimentul de hidroterapie. - Str. Vesteï, sub direcţiunea d-ruluï Erdreich.

Băï medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluï Kneip; băï de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baia Centrală.— Strada Bis. Eneï, sub direcţiunea d-ruluï Zusman.

Băï de abur, de putină, băï medicale, etc.

Sport

Velodromul romîn.—Azï, 8 Iunie, la orel 5 p. m., se vor face alergărï de biciclete şi tandem. Pentru prima oară alergărï de militarï. Pariurï.

Deplasărï

6 IUNIE

Hotel Bulevard: G. Balş, inginer, Constanţa; Hauser, inginer, Rena; Herht, comerciant, B.-Pesta.

Hotel Imperial: Ghiţescu, proprietar, Roman; Daraban, avocat, Piteştï; Petrescu, moşier, Galaţï.

Englis-Hotel: Sabin, senator, R.-Vîlcea; Bădescu, magistrat, Ploeştï; C. M. Ciocazan, deputat, Craiova; D. Dumitriu, deputat, Slatina.

Hotel Regal: I. G. Doneciu, inginer, T.-Severin; Gherghiceanu, primar, R.-Sărat; loc. Rădulescu, militar, Iaşï.

Hotel Capşa: I. Cantacuzino, inginer, Brăila.

Hotel Metropol: G. Negrea, proprietar, Piatra-N.; Nicolau, prefect, C.-Lung; d-r Besteleï, medic, T.-Vesteï; Apostoleanu, medic, Brăila.

Hotel Bristol: Kofka, voïajor, Berlin; Iosif Dich, inginer, B.-Pesta; Carol Schvartz, proprietar, Lasburg; Rhain, comerciant, Constanţa; Schraiber, voïajor, Viena.

Hotel de France: Bach, comerciant, Craiova; Moiss E., comerciant, Viena; Reis F., comerciant, Viena; Rosemberg, Giurgiu.

Hotel Colaro: Erdovarisi, proprietar, Adjud; M. Bamch, comerciant, Rusciuc; Antache Petrescu, senator, T.-Măgurele; State Angelescu, deputat, T.-Măgurele.

Hotel Continental: Moisescu, avocat, Brăila; D. Maican, proprietar, Galaţï.

Hotel Dacia: Alexandridi, comerciant, Constanţa; Regvald, comerciant, Calafat; Colibăşeanu, comerciant, T.-Severin; C. Ionescu, comerciant, Craiova.

Hotel Gabrovenï: Miralis, arendaş, Slatina; Vasile Peef, arendaş, Olteniţa; Tache Tănăsescu, arendaş, Călăraşï; Jupescu, arendaş, Urzicenï; Radu Petre, arendaş, Dolga; Alexandru Măndescu, arendaş, Argeş; S. Buinescu, arendaş, Sinaia.

Hotel Universal: Ionel Constantinescu, arendaş, Slobozia; G. Boicef, bancher, Rusciuc; A. Peltineanu, avocat, T.-Severin; d-r Stinghe, medic, Braşov.

Hotel Victoria: Grigore Ranzapul, comerciant, Ghergani; Gulpa, inginer, Ulmenï; Grimberg, comerciant, Iaşï.

Hotel Central: Anton Platanistu, moşier, Cilibia; E. Anagnostopol, moşier, Buzăŭ; Iancu Cafegiu, moşier, Epuresci; Manolescu, judecător, Titu; D-na Atina Pandalopol, menageră, Atena; Saridis, moşier, Călăraşï; Panaitopol, moşier, Săruleştï; G. Constantinescu, moşier, Dolga; Sp. Caramitru, moşier, Găenï.

Hotel Union: Cutcudache, deputat, T.-Severin; State Genescu, deputat, Craiova; Alex. Giroşeanu, profesor, Craiova; D-na Maria Rădulescu, comerciant, Buzăŭ.

Hotel Kiriazi: G. Tiropolas, arendaş, Piteştï; Rotschef, student, Sibiŭ; d-r Drucef, medic, Ronsteink.

Spectacole

Palatul Ateneuluï. — Azï, 8 Iunie, orele 8 şi jum. seara, al 30-lea concert vocal şi instrumental al societăţeï „Filarmonica Romînă“.

Grădina Hugo. — In fie-care seară reprezintaţie: debutul The Quavers, Estrella del Moral, D-ra Prosca, D. Artur Strasser şi trupa germana de operete.

Grădina Cazino. — Reprezintaţiile trupeï de operă italiană. Azï, Duminică: „Ernani“ de Verdi, cu D. Roberto Tamanti ca prim-bas.

Grădinï

Grădina Bragadiru. — Azï, 8 Iunie, va avea loc o mare serbare, în folosul „Spitaluluï Caritas“. Serbarea promite a fi foarte frumoasă.

Grădina Teatruluï Dacia. — Artiştiï asociaţï, sub conducerea D-luï Al. P. Marinescu, vor da astă-zï, Duminecă 8 Iunie, 1897 frumoasa operetă „Cleïeta în concentrare“.

Trenurï de plăcere

In timpul vereï direcţiunea căilor ferate romîne organizează trenurï de plăcere cu preţurï reduse pentru dus şi întors la urmatoarele staţiunï climaterice:

Constanţa, Cîmpulung, Slănic, Cimpina, Doftana, Comarnic, Sinaia, Buşteni, Azuga. Predeal.

Băïle din ţară

Dăm aci lista staţiunilor balneare din ţară precum şi staţiunile de căï ferate cele maï apropiate de dînsele.

Balta-albă prin R. Sărat.
Bălţăteştï prin Pïatra-N. saŭ Paşcanï.
Bobociï prin Mizil.
Bughea prin Cîmpulung.
Căciulata prin R.-Vîlceï.
Călimăneştï prin R.-Vîlceï.
Cîmpina prin Cîmpina.
Constanţa prin Constanţa.
Govora prin Băbenï saŭ Ocnele-marï.
Lacul Sărat prin Brăila.
Nastasache prin Tg.-Ocna.
Ocnele marï prin Ocnele marï.
Oglinzï prin Pïatra-N. saŭ Paşcanï.
Olăneştï prin R.-Vîlceï.
Pucïoasa prin Pucïoasa.
Rucăr prin Cîmpulung.
Sacel prin Cărbuneştï.
Slănic (Moldova) prin Tg.-Ocna.
Slănic (Prahova) prin Slanic.
Strunga prin Tg.-Frumos.

Sărbătorile marï

Conform legeï pentru odihnă, prăvăliile şi piaţa vor fi închise în toate Duminicile de la orele 12 înainte.

Iar ziua întreagă tîrgul în general, inclusiv piaţa, va fi închis în următoarele sărbătorï:

Anul Noŭ (S. Vasile), Botezul Domnuluï, Sf. Ion Botezătorul, Prima şi a doua zi de Paşte, Sf. Gheorghe, S-ţiï Constantin şi Elena, S-ţiï apostolï Petru şi Pavel, Rusaliile (ziua întîïa), S-ta Maria mare, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, Prima şi a doua zi de Crăciun, 24 Ianuarie şi 10 Maï.

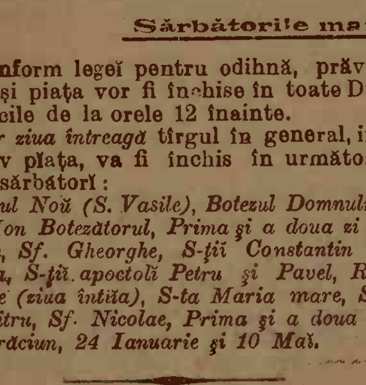
JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 108

DE D. I. G. BALUŞESCU, VASLUI

NEGRU (5 figurï)

ALB (6 figurï)

Alb trage şi face mat în două mutărï.

PARTIDA No. 70

S. Gunsberg	W. Pollok	S. Gunsberg	W. Pollok
1 e2—e4	e7—e5	16 R g1—h1	f4×g3
2 Cb1—c3	C g8—f6	17 h2×g3	T f8—f5
3 g2—g3	Crf8—c5	18 c2—c4	T f5—h5+
4 Crf1—g2	0—0	19 R h1—g1	C d5—f4!)
5 C g1—e2	d7—d5	20 Crd2×f4	e5×f4
6 e4×d5	c7—c6	21 C e2×f4	C c6—d4
7 d5×c6	C b8×c6	22 D c1—e3	T h5—h6
8 d2—d3	Crc8—g4	23 T a1—c1	D d8—g5
9 f2—f3	Crg4—e6	24 T f1—e1	D g5×g3
10 a2—a3	Crc5—b6	25 C f4—e2	C d4×e2+
11 Crc1—d2	a7—a5	26 D e3×e2	T h6—g6
12 D d1—c1	T a8—c8	27 D e2—f1	Crc6—h3
13 C c3—d1	C f6—d5	28 c4—c5	Crh3×g2
14 C d1—f2	f7—f5	29 D f1×g2	D g3—g2+
15 0—0	f5—f4		mat

D. Carolar, Brăila. Vă mulţumim pentru partida remisă. E foarte interesantă. V'am ruga încă de e posibil să ne spuneţï de cine şi unde a fost jucată. Aşteptăm şi cele-l'alte partide de carï vom face uz numaï dacă o doriţï Dv.

Dezlegarea problemeï de şah No. 105

1 D e1—g3, R d4—c5; 2 D g3—e5+ mat

1 . . . ., e5—e4; 2 C c5—e6+ mat

Aŭ dezlegat problema de şah No. 105

D-niï K. Lorenz, Ploeştï; S. D. Sofer, D. S. Iţicovicï, Iosef Iţicovicï, P.-Neamţ; Isidor Schor, Braila; G. N. Daffu, T.-Severin; I. G. Baluşescu, Vasluï; P. A. S., L-t. George D. Gogu, Ioan Hălăceanu, Bucureştï.

După 1 R b6, e5—e4; 2 D e4+, Negru joacă R c3!

Problemă Aritmetică

de D. D'Artagnan, T.-Ocna

Treï ţăranï (A, B şi C) aŭ adus în tîrg, cel d'întîï 50 de ouă, cel d'al doilea 30, şi cel d'al treilea 10, şi vînzîndu-le pe acelaşï preţ se pomeniră că aŭ aceeaşï sumă de banï. Să se afle cum aŭ vîndut ouele şi cît aŭ căpătat

Dezlegarea ghicitoareï silabice din No. 19

Nevrogra**F**, **I**nfuşor**I**, **C**ardina**L**, **O**rer**I**, **L**ogarit**M**, **A**dagi**O**, **E**scadro**N**.

NICOLAE FILEMON.

Aŭ dezlegat ghicitoarea silabică din No. 19

D-niï Monager, Bucureştï; Sarcbis D. Moyssa, Bîrlad; Rodut din Teba, Galaţï; d'Artagnan, T.-Ocna; Ovidiŭ Oniţ, Brăila.

Premiul a fost căştigat prin tragere la sorţ de D. Rodut din Teba, Galaţï. Indată ce ne veţï trimite adresa veţï primi volumul căştigat: „Teoria Calendaruluï“.

MODE

Rochie de călătorie

Se face de obiceiŭ dintr'o stofă solidă şi de o culoare închisă. Maï totd'a-una în forma zisă „tailleur“ şi poate prin o combinaţiune de chemizete şi de bluze, să devie costumul de preumblare de dimineaţă.

Jupa, nu prea largă, se garniseşte puţin şi maï ales cu „figures“ şi galoane carï se aşează în toate sensurile. Ea e reţinută de talie prin o contură de panglicï saŭ prin un colan de metal care strînge chemizeta saŭ bluza. De-asupra vine o vestă care se poartă cînd închisă cu două rîndurï de nasturï, cînd cu reverurile cît de deschise. Marea modă însă, caută să înlocuïască vesta prin *bluza de ştofă*. Ilustraţiunea noastră reprezintă o asemenea bluză din ştofă „marine“ împodobită cu o jupă de galoane din lînă „mohair“. Reverurile şi gulerul puţin deschise, chemizeta de broderie écrue, colanul de panglică neagră.

Laura

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureştï*

6/18 Iunie 1897.

VIENA

Napoleonul.. Fl. 9,52
Rubla 126.75
Kredit. Anstalt. 370.25
Cred. fonc. austr 470.
„ ungar. 404.
Drum fier austr. 334.60
Lombarde. . . 88.
Alpinea . . . 107.70
Losurï turceştï. 57.40
Rentă perp. austr. 102.15
„ arg. 102.25
„ aur 123.25
„ ungarï 123.05

Francfurt

Renta Rom. 5% Fl. 101.10
„ „ 4% 88.30

BERLIN

Napoleonul . . 16,24
Rubla 216.60
Disconto. . . . 203.90
Schimb- Londra. 20.2
„ Paris . 81.10
„ Amsterdam 168.5
„ Viena 169 55
„ Belgia 180.7
„ Italia 77.55
Ren. Rom. 5% Fl. 100.90
„ 1890 4% 89 90
„ 1891 4% 89.30
„ 1893 4% 89.10
Imp. mun. Bucur. 101.10

PARIS

Banca Otomană 573.50
Losurile Turceştï 111
Impr. Egyptian —
„ Helenic. 133
Drum de fer austr. 765
Idem 220
Renta Fran. 3½ 96 50
„ 3% 103.42
Ren. Romînă 5% —
„ 4% 91.50
„ 1896 4% —
Ren. Italiană 5% 95.60
Ungară —

Impr. de stat romîne

5% Ren. perpetuă. leï 103
4% „ amor. 1881 100⅝
5% „ (Im. 1892 102
5% „ din 1893 102
5% „ 1894 int. 95⅝
4% „ (Im. 32½ milioane) 89
4% „ (Im. 50 milioane) 90
4% „ (Im. 274 milioane) 90¾
4% „ (Im. 45 mil.) 1891 93
4% „ (Im. 120 mil.) 1894 90
4% „ (Im. 90 mil.) 1896 89
4% „ C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)
5% Oblig. Stat (Conv. rurale) 102
40 Oblig. Caseï Pensiunil. a 300 leï —

Impramuturï de oraşe

5% Oblig. Comuneï Bucureştï 1885 leï 98¾
5% Oblig. Comuneï Bucureştï 1884 —
5% Oblig. Comuneï Bucureştï 1888 —
5% Oblig. Comuneï Bucureştï 1890 97¾
Idem Idem 1895 96¼

Impramuturï de Societăţï

4% Soc. fonc. rurale leï 94½
5% „ „ urb. Buc. 90⅝
5% „ „ Iaşï 86¼

Acţiunï

Banca Naţ. Romîniei leï —
Banca Agricolă —
Banca Romîniei —
Soc. asig. Dacia-Rom. —
„ „ Naţională —
„ reas. Patria —
„ rom. con. luc. p. —
„ de Basalt artific. —
„ Letea —